

ÚSTÍ n.
LABEM

13.2.2015

Iva Adamcová

Iva Adamcová – Ústí nad Labem 13. 2. 2015

Mám zvláštní pocity, protože za první, jsem doma, pro mě to Ústí je vlastně taková základna. Za druhé jsem tady nebyla rok a půl. A za třetí, tady je spousta lidí z takové dálky, vlastně ze všech těch mých pojezdů, které jsem kdy absolvovala, jsou tady, Jihočeši, Moravané, z Rumburku, lidé ze všech stran. Ahoj! Ohh, až je mi vedro.

Takže, já vás tady vítám. Dnešní akce je velmi zvláštní a speciální, protože díky tomu že jsme se rozhodli pomoci jedné krásné dušičce, tak vznikl tenhle nápad udělat v Ústí setkání. A vzápětí, když ten nápad přišel, tak v noci po týdnu, nebo asi po deseti dnech, mi přicházely informace, o čem mám mluvit.

A bude to velice speciální. Natáčí se to, dnes tady Dan není, ale ujal se toho náš Gotthard, báječná duše. Původně měl natáčet Libor Fejta, ale jeho natáčení se muselo zrušit, protože mu do toho něco nečekaného přišlo, nemohl přijet. Gotthard se toho ujal a děkujeme mu, protože to bude velice důležité. Další dvě přednášky budou navazovat, přijede Dan. A všechno ta audia, která budou natočena, se budou posílat nejdříve až na podzim. Dříve ne. Dnes, po asi půl hodinovém, tři čtvrtě hodinovém úvodu, kdy si vás přitáhnu pozorností do správných pozic, budu vysvětlovat dopodrobna výklad evangelia svatého Tomáše.

Vy moc dobře víte, že jsem převaděč. Jsem převaděč, dostala jsem se sem na planetu. A vždy, když moje vědomí po nocích vychází, a přicházím sem velice málokdy, téměř nikdy, to by se dalo spočítat na prstech jedné ruky, jsem se dostávala do vzpomínek, které souvisely s planetou, ale vždycky jsem přicházela shůry z venku, vtahovala mě planeta. Proto jsem vždycky věděla, že jsem přišla odněkud kvůli pomoci.

Já vám dnes vysvětlím základy, co se týká hmoty planety. Proč vlastně se držíte té planety. Něco už jsem teď začala vysvětlovat v Sokolově, to audio už bylo rozesláno, tak možná už něco málo víte, ale já to dneska trošku víc rozvedu.

Už moc dobře víte, že planeta je hmota. A nejen to, vy jste vlastně oživlá planeta. Každé lidské tělo je vlastně souborem prvků, a vytváříte si i chováním a vším, co děláte, vlastní chemii těla. Samozřejmě pokračujete, protože si vybíráte své rodiče. Lidé mají takové otazníky, jak se to děje, jsou nevěřící, jsou plní otázek. Pamatujte si, ve 3D systému, kdy už jsou planety hotové se božské vědomí ponoří na jednotlivou planetu. A když se tam ponoříte, tak z této planety velice dlouho neodcházíte. Napřed je vaše vědomí velmi nízké. Tvoříte kameny, tvoříte takzvané neživé vlastnosti planety. A postupem času, miliony a někdy i miliardy let to trvá, než se dostanete do takzvaných vyšších fází. A nejvyšší fází na každé planetě je vždycky bytost, pro nás zvaná člověk. Ve 3D planetě je ale velmi speciální úkol. Do té doby, kdy ta planeta je ještě ve 3D vibracích to není možné, je to opravdu výjimečné. Občas pár duší se může uvolnit, že se z té planety dostanou, to znamená, jsou osvíceni. Je to vždy ve velmi malém množství, ale tak jak planeta prolétá k prstenci do odklonu do 5D, těchto duší obrovsky přibývá. Je to tím, že planeta si drží svůj vývojový základ.

Na základních přednáškách jsem vám ukazovala, že vlastně mluví vaše hmota, váš program DNA, vlastní myšlenky. Stav boha je úplně bez myšlenek. Je to stav, kdy žijete intuitivně. Kdy víte, že koukáte na jakoby druhého člověka, ale koukáte vlastně sami na sebe. A víte, že ta vaše hmota, která vás k něčemu ponouká, že tu věc byste druhému člověku v životě už neudělali, protože byste nechtěli, aby to někdo udělal vám. Tehdy už je to tak silné, že neumíte ublížit ani myšlenkou. Dokud ale ještě podlehnete tomu, co vám podsouvá hmota vašeho těla, ještě jste nakročeni na půl fáze být hmotou. A jde o to, produchovnit hmotu a dostat se ven. A na těch základních přednáškách také bylo vlastně nastaveno v jaké vibrační hladině co řešíte, protože ty myšlenky a ponoukání jsou podobné. To se vlastně vysílá z planetárního zdroje.

Mluvila jsem na základních přednáškách o stavu, kdy si vlastně odskakujeme do neprojeveného světa. Prosím vás, neprojevený svět není mimo planetu. Každá planeta má svůj podsvět. To znamená, že jestliže někdo tady zemře ve svém lidském těle, v té schránce hmoty, tak on neodejde z planety pryč, on tu zůstává a je ponořený v podsvětě, který má vlastně, a to už víte, stejné vibrace, protože každá planeta má své vibrace a má rozsah těch vibrací. To znamená, že od prvního života, kdy se narodíte jako člověk, vy odskakujete a nabíráte si své zkušenosti a zážitky a posouváte se. Nejde to nikdy urychlit. Vždycky si vyberete jako božská bytost pouze další osud hmoty těla se jménem, která se drží a vyvíjí se se svým vědomím na planetě, protože vám vyhovují odpory, ve kterých pokračujete a vyhovuje vám i míra, kterou dosáhnete. Nikdo vůlí člověka, tedy hmoty, nemůže udělat víc, protože vývoj planety je hotový. Tady je obrovský smysl.

Takže vidíte, že ta planeta nás nese. Nese obrovské množství hmoty, která vyžívá od těch nejprimitivnějších částí – těch, které dokáží ještě propadnout jakýmkoliv křivdám nebo útokům vandalismu, ubližování této vlastně živoucí hmotě, která v sobě nese božství. Ale málokdo o tom samozřejmě ví, jenom ti, kteří jsou připraveni opustit tento stav. A teď ta naše planeta si hezky proletěla přes tu tuto hranici. To znamená, že v historii planety bylo místo i pro hmotu, která se jmenuje Iva. Je jedno jaký kus vědomí sem přišel naproti vám. Je to vlastně vaše, protože existuje pouze jedna hmota, jedna planeta, vy jste její součástí, a jeden jediný bůh, kterého vy jste součástí. Proto jsem se já vždycky tak jako by zdekovala, už tomu rozumíte, protože vy by jste si ubližovali, kdyby jste obdivovali nějakou Ivu. Vy sami tvoříte informační pole, které je k vám přitahováno, protože ve vašem DNA jste si zvolili právě tyto informace. Protože osud planety je hotový, bylo nastaveno, že přijdu a přes mě přijdou informace, tak jako přes každého z vás. Vaším chováním se dostává informace druhým lidem, kteří si to zaslouží, tak jak se vyučujete. Ale ne každý slyší, když budu mluvit o nějakém problému nebo o stejné věci, ne každý slyší vždy to stejné.

Když říkám, že vše je dobré, tak si pište, že vše je dobré. Protože jenom hmota má odpor, a o to jde. Jestliže vše je dobré, tak je dobrá i politika, je dobrá církev... Vezměte si, že všechny církve, které kdy byly tady zrozeny, ve své době sloužili na 3D planetě, to znamená shromažďovali k sobě členy, kteří museli dělat věci, které slíbili, že udělají. Jestliže byste někoho slyšeli říkat, že jsem tvrdila, že něco bylo špatně, nevěřte mu. Vy musíte jenom prokázat průchodem v osudu všech zvolených situací, které kdy zažijete

se všemi lidmi, stav klidu. Neznamená to, že vás nabádám, když bude učiněn nějaký příšerný čin nebo situace, abyste juchali a jásali, to by si všichni ťukali na hlavu, ale vy máte zůstat klidní. A vyřeší se skutečně vše samo, protože vy se dostanete potom ke zdroji sama sebe. Před dvěma tisíci lety, člověk jménem Ježíš (slyšíte to dobře, člověk jménem Ježíš, Ježíš byl stejný bůh jako jste vy všichni a jsou všichni na této planetě, dokonce i neživé části) přinesl jen informace. A před těmi dvěma tisíci lety tady bylo velice málo lidí, kteří byli schopní mu rozumět, protože všechno bylo zařízeno tak, abyste byli informačně zkráceni. Proto byla bible osekána ze všech stran, to vy víte. A málokdo si věděl s výroky Ježíše rady, zůstalo to pořád stejné, bible se vydává ve stejném znění. Nicméně bylo to zařízeno jinak. Dnes nejenom zkušenostmi, které máte, ale i informacemi, které přišly. Dnes, když si přečtete tu stejnou bibli, vidíte, že vlastně mluvím o stejných věcech, jenom dneska jim budete rozumět, protože budete číst jinýma očima.

Vždycky jsem vám vysvětlovala, že jsem přišla pouze vás převést. A jakmile vás převedu, vaše božství si vás odebere a budete žít vlastním životem. Vy budete učitelé jenom tím, jak se chováte. Vy už dnes víte a vnímáte, že cokoliv byste udělali ve jménu hmoty, hned se to proti vám otočí a hned dostanete ťafku zpátky. A je to velice dobře. Už i pociťujete štěstí, že se to děje. Protože ono vás to už nepustí, už jste v takové linii, kdy už víte, že už si to nedovolíte – a to je krásné žití. Je krásné žití, žít bez odporů. Stav bez odporů je čistý Kristus. Máte na to pět čaker, abyste se dostali do šesté pozice. A dále potom do sedmé pozice, kde si vás převezme božství, protože těch takzvaně stromů je vlastně sedm.

Také vidíte, jak moudré jsou v bibli zakódované věci. Pět dnů je práce - první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá čakra. Šestý den v sobotu je prohlédnutí. To už se slaví, téměř. Sedmý den se už nepracuje. Pak už všechno pracuje za vás, neboť jste sjednoceni. Jestliže já zůstanu tím posledním, to znamená Iva je na konci, každému dám přednost, každému pomohu, nebudu komplikovat druhým lidem život. Nebudu chtít vyždímat od všech lidí, tím co umím, nějaký zdroj příjmu a peněz. Tehdy se mi všeho dostane vždy v pravý čas. A teď si představte, až takhle budou žít všichni. Je to obrovský, obrovský skok. Dnes třeba, kdyby nějaký vědec dostal nějaký nápad, něco vymyslel (většinou to je velká dřina, každá úroveň má svůj odskok), když on se na to bude koukat egoisticky, obrovsky egoisticky, tak si sám uzavírá cestu k tomu, aby se ta věc mohla dostat na veřejnost, protože on si to vlastně chrání, on to chce mít, a tím pádem si uzavírá možnosti průniku ven, ale je to nastavené i v historii, ono to má svoje opodstatnění. Jestliže já něco tady pro ty lidi chci udělat a chci jim něco říct, tak jim to dám. A pozor, je i velká zkouška, že to třeba ti lidé nevezmou, ale to už by vám potom mělo být jedno. To už je potom hladina vývoje tak, jak se posouvá. Teď si představte, až skutečně bude každý z vás na té rovině bez absolutních odporů, co se bude dít.

Před rokem a půl jsem tady byla. Bylo to v září v roce 2013. A bylo to v době (a to si většina z vás všimla podle toho, jak jste psali), kdy přišly úplně jiné a zcela odlišné informace, kdy jsem vám poprvé vysvětlovala, jak se míchají vrstvy, proč se vše děje, proč je takový obrovský informační tok na planetě. Bylo to proto, že se opravdu posunovaly třídy. Planeta věděla, že přijde do takzvané fáze, kdy ve velice krátké době,

protože dva, tři roky nic není, a když se takzvaně uzavíraly zpětné brány, otevírala se brána průchodu. A teď je to čtrnáct dní zpátky, jsem zahlédla, jak se ta brána zavírá. Já jsem to teď někde vyprávěla, ale nevím kolik audií jste kdo slyšel, tak já vám to budu vyprávět ještě jednou, protože to bude souviset i s tím, co budu potom vyprávět dál, směrem k evangeliu svatého Tomáše.

Od Ježíše znáte slovo, že se dostanete do stavu nesmrtelnosti. Hmota reaguje obrovskými odpory. Ty odpory se neustále snižují, zmenšují se, až jednoho dne, což máte v DNA vámi vybraném nastavené, se stane, že nebude reagovat vůbec, ona takzvaně zemře. Ano, ego, satan, hmota se oddělí od Ducha. Jsou tři stavy. Duch je nejvyšší věc, kterou máte všichni v sobě. Syn je vlastně oddělenost Ducha. Otec je oddělenost Ducha, to znamená část takzvané duše - část Boha, která se nazývá duše, která se ponoří do stavu planety neboli hmoty, ale je to pořád živé vědomí, které touží vrátit se zpět do Ducha, do toho prapůvodního stavu, kterým skutečně jste. A pak si ještě obleče kabátek, kterému se říká hmota.

A teď pozor. Tím, jak duše odskakuje do neprojeveného světa a zůstává pořád u planety a navyšuje svoje vědomí, tu šťávu, kterou získáváte z toho stavu, ve kterém jste žili v té své hmotě, v každé té inkarnaci si získáváte to gró. Až jeden den v tom posledním životě, než vás ta hmota propustí, než nastane tak zvaný stav nula, se stanete živoucím Bohem, vědomím ve schránce hmotě. Vy už víte, že já tomu říkám Svatý grál. Ano, to je skutečná pravda. Svatý grál neboli pohár, nádoba. Ano my všichni jsme nádoba. Pamatujete, jak se říkalo - ty nádobo hříchu... Ano, jste nádoby. Já tomu ráda říkám piksly. A teď si vezměte, že ta nádoba se stane čistou, prázdnou nádobou, když na první, druhé, třetí, čtvrté a páté úrovni nemáte jediný odpor. Už se vám to nebude zdát těžké, přestože každý z vás o sobě ví, že přece jenom něco by jste nedokázali skousnout. Věřte mi, že jednou přijde ten čas. A taky proto jsem přišla, abych vám o tom povídala, aby když se chystá k tomu, že něco prožijete, aby jste se toho nebáli a přece jenom, aby nějaký odpor nebyl vytvořený.

Já jsem se před čtrnácti dny vracela v noci z krásného setkání z Prahy. Bylo to velmi krásné. Přišlo asi třicet nebo čtyřicet lidí, začali jsme v pět hodin. A když jsem to uváděla, tak jsem říkala, že si uděláme malou přestávku a bude to do půl osmé, osmi. Načež z první řady se ozvalo: „Bez přestávky!“ Tak jsme jeli bez přestávky a já jsem se pak probrala asi v devět. Pak se lidé rozcházel, a já jsem asi ve čtvrt na deset vyjžděla z Prahy. Neměla jsem hlad, nespíchala jsem, protože moje maminka věděla, že přijedu pozdě, abych si dala takovou tu rezervu bez tlaku, že někdo na vás čeká. A najednou vidím, jak moje ruce vyhodily blinkr, když jsem vyjžděla z Prahy, tam je McDonald, a teď točím volantem a říkám si: „Aha, tak já tady mám zastavit. Tak jsem si dala zeleninový salát a pomerančový džus. Snědla jsem to, pak se to tělo zvedlo a já jsem vyjela. Ještě mi bylo nastaveno, že mám jet rychlostí sto kilometrů v hodině.“ Říkám: „Tak jo, sto kilometrů v hodině...“ Tak jsem si nastavila hezky nohu, pustila jsem si Collinse, zpívám. A byla jsem asi v polovině dálnice a najednou se začaly dít neuvěřitelné věci. Tam jsem zažila a zahlédla jsem, jak se brána zavírá, protože kdysi, když jsem začala doma přednášet, tak mi shůry Nadjá řeklo: „Až je všechny převedeš, tu hmotu, která tady čeká a čekala na tvůj příchod, pak za nimi jako poslední zavřeš

dveře.“ Pár měsíců zpátky mi bylo řečeno, že jsem úkol splnila a že se může slavit a odpočívat. A teď jsem zahlédla ty dveře. A zahlédla jsem je v tom okamžiku na té dálnici, kdy se začaly dít neuvěřitelné věci. Zpívám si, jedu stovkou, deset hodin v noci, tma jak v pytli, bylo mi dobře. A najednou se mi zdálo, jako když zezadu do toho zpětného zrcátka na mě někdo posvítí baterkou, tak rychle přeběhlo světlo. Tak jsem zvedla oči, a teď vidím, jak šílenou rychlostí jede auto. Ten člověk jel tak sto sedmdesát kilometrů v hodině, já nevím, nedokážu si představit kolik. Jel v levém pruhu pro předjíždění, já jsem byla ve druhém pruhu, v pravém. To je takový ten odstavný pruh, kde se zastaví, když se něco přihodí. Ten člověk asi usnul a zjistil to teprve, když byl u mě za zadkem, ale těsně. To byla fakt chvilíčka. On se musel vzbudit, musel to být tedy perfektní řidič, protože on se chytil volantem, smýknul autem směrem doprava, takže narazil do svodidel, které byly po pravé straně odstavného pruhu. Nejdřív jsem viděla světlo za mnou, pak to auto zmizelo, pak jsem slyšela ránu na pravé straně. Ale já jsem nebyla vůbec vyděšená, té Ivě to bylo úplně lhostejné, co se děje, žádný tlukot srdce, nic. Noha pořád byla stejně, ani nebrzdila ani nepřidávala, pořád jsem jela stovkou. On se odrazil od těch svodidel a teď samozřejmě věděl, že ho to odhodí na druhou stranu, takže přidal. Načež mě to auto předjíždělo z levé strany, narazilo do svodidel a teď se stala věc, že on jel kolmo. To bylo jak na ruské ruletě. Já jsem vlastně jela jakoby přes křižovatku a z boku jsem najížděla přesně na pravé přední a zadní dveře toho auta. Tam šlo o centimetry. Já jsem neviděla silnici, já jsem viděla jen konec mé kapoty, a pak už byly dveře. A já pořád nic. Já jsem si ho takhle prohlížela z levé strany, koukám na něj, měla jsem vytažené obočí, takový ten údiv. On projel, pinknul zase potřetí do těch pravých svodidel a mezitím, než se odrazil, tak já jsem projela. On tam lítal jak kulečnicková koule. A já jsem tou stovkou jenom přijela a koukala jsem, co se děje. Když jsem to projela, tak jsem zvedla oči a viděla jsem, jak se to jeho auto otočilo do správného směru jízdy a stálo u pravých svodidel za mnou a blikalo. A teď těch pár vteřin, než vám to dojde, že vlastně by jste měli zastavit... Tak jsem jen točila hlavou, kde se objeví. Načež jsem si říkala: „Tak jo, já zastavím a doběhnu to.“ Vezměte si, za pět, sedm vteřin stovkou kam dojedete, to už byl krásný skoro kilometr. Tak jsem si říkala: „Aha, tak jo,“ a podívala jsem se do zadního zrcátka, a teď jsem viděla, jak to auto se rozjelo. Jemu se nic nestalo. Tedy musel mít to auto ořukané ze všech stran. Předjel mne do toho levého pruhu a odjel obrovskou rychlostí a byl pryč. A mně bylo dobře. Já jsem si pořád zpívala toho Colinse. A tam jsem viděla, jak ty dveře se zavírají, protože to byl můj stav, kdy já absolutně hmotou nereaguji. A když jsem měla jako poslední zavřít dveře, informace mezivrství byly ukončeny.

Teď se budou uzavírat pouze vaše praxe. Což je velice důležité, ale nebojte se. Když byste reagovali jako hmota, tak si budete vyčítat nějaké věci, které jsou nedokonalé. Ne. Vy jste přesně dokonalí v každou chvíli v jaké jste. Tohle si musíte vždycky obrovsky uvědomit. Nesmrtelnost je čistý stav božství, kdy konečně planeta určité množství lidí pustí, jak ze hmoty, tak ze svého podsvětí. Vy odskakujete do té doby, než se zbavíte vědomí hmoty a myslíte si, že jste člověkem, nevíte, že jste Bohem.

Po jistou dobu mají mágové, ať černí nebo bílí, takzvané nadstandardní informace. Ale pozor, ty nejsou dávány božstvím, ale satanem. Černí a bílí mágové, těm je ukázán

takzvaný podsvět, který oni vidí jako něco víc. Buďto ho zneužívají nebo si myslí, že jsou něco lepšího než ti obyčejní lidé.

Já jsem se teď setkala s tolika úžasnými obyčejnými lidmi, kteří mi vyprávěli: „Já jsem před léty měl známého, ten uměl léčit a dělal spoustu věcí. A já si myslel, jak jsem pozadu a jak strašně mi pomohl. Ale najednou zjišťuji, že já se dokážu srovnat sám. Proč bych měl pořád odpouštět a něco říkat, když já vím, že když ten člověk mi to udělá, tak on mi to udělal, není co odpustit. Já jsem ho asi nějakým způsobem předběhl, že?“ Říkám: „Nepředběhl. Ty jsi byl vždycky pomyslně ‚dál‘.“ Vy pouze vcházíte vědomím v jistou dobu, přesně tak, jak je to na základní škole, takhle se posunujete vývojově dál. Teď se tady děje jenom jedna jiná věc. Vy víte, že když skončíte základní školu, tu devítiletku, tak odejdete do jiné budovy, ano, třeba v Ústí nad Labem... Tady se to teď bude dít trochu jinak. Ono je to sice to stejné, ale neděste se, protože naše planeta je takovou tou školičkou, jak jsme si řekli. Ale pozor. I v tom mezisvětě, to znamená podsvětí, máte své dosažené vibrace, kde čekáte na další inkarnaci. A jestliže naše planeta proletěla do 5D, a vy víte, že už se zdvojnásobila vibrace planety, máme i vyšší podsvět. Tenhle podsvět má takové vibrace jako naše planeta. Teď je ta doba taková hodně chaotická. Teď je to tady namíchané. Jsou tu ještě všichni, proto je to tak dramatické. A dramatické to ještě bude. Připravte se na to. Což je pro vás to nejlepší, budete hodně prozkoušeni. Bude velká sranda. A takže teď naopak, vy tady zůstanete, naše škola se promění nápisem v gymnázium. A ti všichni, co do té školy nepatří, tak budou přemístěni na základní školu. To je jediný rozdíl, protože tak to zkrátka je. Planeta má vyšší vibrace, vyšší informace a nemohou v ní zůstat děti, které nejsou schopny tyto informace vstřebat.

5D stav planety je pouze ten, že jste Bohové, kteří se sjednotili. Vy vnímáte, že hmota je iluzí. Tehdy, když nastane smrt ega, vy vládnete vším, na co se podíváte. A dneska samozřejmě budete vidět i na té otesané Bibli, a psali to lidé, kteří se kolem člověka Ježíše a vzápětí Krista pohybovali, tak budete vidět věci. A vidí to běžně lidé, kteří dneska čtou Bibli, protože si tam najdou své krásné věci. Dokonce tam je i to, proč já za vás smím takzvaně prosit neboli žádat. Protože člověk, který se stává Kristem, pouhou nádobou, to je vaše vlastní nitro. Toto nitro, když vyučuje, a vy už vyučujete také, aniž by jste si to mysleli, tak už strádáte takzvané své žáky tím, jak se chováte, jak jste klidní v různých situacích. Začínáte skutečně vyučovat. Nezáleží na tom, jestli o tom víte nebo ne. Ono je spíš někdy lepší, když o tom nevíte, když je to vaše přirozené chování v každých těžkých situacích a zachováte klid. Nepřipadáte si lepší nebo horší. Pozor, to je to samé. Každá věc má být. Když je jednotná, tak je jednotná, nejsou žádné výkyvy. Vše je skutečně obsahující.

Pustíme se do výroků, které byly odhaleny. Tady to Tomášovo evangelium bylo vždycky tak trošičku někde na okraji, protože Tomáš mu byl nejbližší. Mluví se o něm jako o bratru, ano. Ostatní apoštolové samozřejmě také. Ježíš věděl, že program jeho osudu je zemřít na kříži, aby vám ukázal, co to je pokora. Protože láska není posílání něčeho divného tam na to místo, abych já ho tím svým posláním opravil. To je výraz odporu, já nesouhlasím s tím, že se tam něco děje a moje zásluha je, že to tam opravím. Pozor, to je opravdu velice silná nepokora. To jsou stavy, to samozřejmě víte, bílé magie.

Skutečná láska je stav pokory. To znamená, můj osud, který jsem si vybral, jsem si přišel prožít se vším všudy. Ať je tam dramatická záležitost s kýmkoliv v rodině, ať ve zdraví nebo v majetku. Cokoliv, co já jsem si zvolil, je můj život, abych prokázal, že umím snížit odpory minulé anebo je úplně dostat do stavu nula. Věřte mi, jde to. Tehdy se dostanete do stavu původního Boha, protože vy moc dobře víte, že čas neexistuje. Ano. Přesto někdo v tom má maličko maglajs. Já to velice krátce ještě nastavím, aby to bylo ucelené, když už se ty přednášky točí.

Žití přítomnosti - přítomnost není časový okamžik teď. Přítomnost je, že můj život je rozdělený na velice mnoho okamžiků a je celý hotový. Každý okamžik je naplánovaný ve hmotě, ve které se moje Vědomí pohybuje. A jestliže já se budu cítit jako hmota, tak ještě některé ty okamžiky odmítnu emocí. Pak se přisoudím já svým odporem ke hmotě. Ale jakmile na všechny okamžiky na tom celém krásném náhrdelníku plném korálků kývnete, tehdy potvrdíte každý okamžik v přítomnosti, neboli v souhlasu, že se děje. Vaše původní božství je vaše skutečná bytost, zvolilo si to. A jestliže hmota dokáže kývnout na všechno, co se děje, tehdy odpadne vědomí člověka, nasadí se nadvědomí, neboli vědomí Boha. A to je právě stav Kristovství neboli žitá nesmrtelnost.

Nebudu říkat, Ježíš řekl..., to vy víte. Ano, jsou to všechno výroky Ježíše, které zaznamenal Tomáš.

Toto jsou skrytá slova, která řekl živý Ježíš a napsal je Didimus Juda Tomáš a pravil: Kdo nalezne smysl těchto slov, neokusí smrti. Smrt zažívá pouze schránka těla.

Teď jsme o tom mluvili. Lidé, kteří si myslí, že jsou lidé, to znamená, mají odpor ke smrti, k tomu, že odejdou. Což je vlastně nejvyšší stav. K tomuto stavu se dopracujete, to je poslední brána, jestliže na všech pěti čakrách, pod šestou čakrou, zůstanete bez jakéhokoliv odporu. I ten poslední odpor odpadne, on je skutečně nastavený jako poslední, protože, jestliže máte ještě nějaký předposlední, tak se k němu nemůžete dobrat. Ano, stav přijetí úplně všeho. Uvědomte si, že jestliže mám k něčemu odpor, tak já projektuji svoje zlo na tuhle situaci. Předpokládám, že něco není v pořádku, že něco je jinak, než by mělo být. Jenže ono to je takové, jaké to je.

Nepřestávat se svým hledáním má ten, kdo hledá, dokud nenalezne. A až nalezne, bude otřesen a když bude otřesen, bude se divit a stane se pánem nade vším, co jest.

Jestliže vám zemře ego, nikdo vám nemůže ublížit. To nejde. Stav Ducha je nesmrtelnost, věčné žití, které se pouze noří ve své vlastní vůli do stavu hmoty. Což lidé ve 3D neměli. Vy jste už vyjeli, jste velmi blízko. I situační fáze je důležitá, to znamená, že skutečně ti, kteří se sjednotí. Uvědomte si, že já, když ve svém nitru, a nemusím o tom nahlas mluvit, miluji skutečně jednotlivé body, každého člověka bez jakéhokoliv odporu k jeho činům a k situacím. Což nemůže pochopit spousta lidí, vezměte si, co se na té planetě děje, ani není divu, to jim nemůžete mít za zlé. Tak tehdy jejich nitro to ví, že já nemám odpor. V člověku, který by kolem mě šel, a já jsem to zažila mnohokrát, který by druhým činil veliká přikoří, agresivita, možná i někdy hodně drsné věci, ten

člověk vedle mne byl jako beránek, neuměl zvednout ani slovo, natož pěst nebo jakýkoliv jiný předmět. V člověku, který tohle žije, je vědomí, které potom vidí i vše, co přijde a je mu to lhostejné. Tak jako Ježíš věděl, co bude a souhlasil, aby nám to předvedl.

A teď dobře poslouvejte. V bibli se píše, což je tedy od církvi trošičku překroucené, že vlastně on se za nás obětoval. Takhle kdyby to Ježíš slyšel, tak by s tím nesouhlasil, protože věděl, že žádná oběť neexistuje. On přišel už velmi čistý. Jako čistý si nabral tělo Ježíše, který v programu měl osvícení, a přes něj byly předány informace. Tady žádná oběť neexistuje. Ten člověk přichází rád a dobrovolně, protože on ví, že není smrt, že není čeho se bát. On si jenom zahraje program těla, který je nastavený. A není to jenom v té oběti. Je to i informačně.

Dneska jsem vám vysvětlila, že vlastně vy si sami dáváte informace. Vy jako Bůh jste si vybrali DNA svého těla, ve kterém přebýváte, kde jsou tyto informace nastavené. Takže vy všechno tvoříte a nevěděli jste to. Proto jsem vždycky vnímala, jak je velice závažné pro vás, a odmítala jsem to, aby jste si mne vyzdvihovali na piedestal. Každý čistý člověk, obrovsky čistý to ví, nechce žádné pocty. Nechce nic, na ničem mu nezáleží, on jenom vydává ze sebe lásku svým chováním, aby učil další buňky. Tahle planeta obrovsky postoupila během posledních desítek let. Jestliže skutečně se dostanete do stavu bez odporu, jenom konáte tělem. Vy se nesmíte dostat do takzvaného fanatismu. Fanatismus tady je také nastaven v tom, že když nemám dělat nic, tak nebudu... To je blbost, naopak. Vy neděláte nic tehdy, když všechno děláte rádi. Ano. Tam je to hobby. Já jsem vědomí, které ovládá autíčko, které se jmenuje Iva. A tím autíčkem je potřeba občas něco samozřejmě udělat, umýt nádobí, utřít nádobí a umýt podlahu... A jet na přednášku a být s vámi. Já si to fakt obrovsky užívám.

V životě jste na mě neviděli nějakou nervozitu. Já absolutně nemám žádnou trému. Jako holka jsem ji kdysi dávno měla, abych si možná nepustila pusu na špacír dřív, než bylo záhodno. Ale to stačilo, jakmile jsem pak přijela sem poprvé do Ústí, tady bylo na první přednášce sedmdesát lidí, tak jsem se držela volantu a říkám si: „Kdy to přijde?“ Nic. Pak jsem si v Hostýnu říkala, když tam bylo čtyři sta padesát lidí, to byla zkouška: „Třeba to přijde dneska. Třeba to bude o počtu těch lidí.“ Nic. Jestliže koukám sama na sebe, a já koukám sama na sebe, pro mne vy jste jenom Bůh. Já už nevidím ani hmotu. Ta hmota má jenom různé tvary, které nějak vypadají, ale všichni jste mi obrovsky příjemní. I kdyby jste byli bez nohou, nevím jak zafačovaní a jakkoliv vypadali a v čemkoliv byli oblečení, všichni jste pro mne stejně krásní. Protože uvnitř žije něco nádherného.

Já jsem se na konci minulého roku dostala do takového velice zvláštního stavu. My jsme se krásně sešli celá rodina, nečekané, nemělo to být. A přes mého nejstaršího vnuka se mi dostalo neuvěřitelné věci, kdy v noci ze druhého na třetího jsem měla obrovský zážitek. Vnuk přichází také shůry, ale ještě o tom neví. Já nebudu ten, kdo mu to bude říkat, na to si musí přijít sám. Já jsem ten večer dělala večeri pro jedenáct lidí, bylo nás hodně a moc jsme se na sebe těšili. Děti si hrály v jednom pokoji. Babička seděla se mnou v kuchyni, pila kafičko. Já jsem loupala brambory, seděla jsem u stolu. Bylo mi dobře. Dospěláci seděli v obýváku, povídali si. A můj nejstarší vnuk byl opřený

o futra do pokojíčku a koukal na mne. A najednou se odrazil těmi zády, šel ke mně s takovým zvláštním úsměvem, až mě bliklo v hlavě, čemu se směje. Stoupl si za mne a začal mi masírovat ramena a záda. V životě to neudělal. Já tak v údivu mu říkám: „Co to děláš?“ A on: „Já nevím.“ Říkám: „Ty už jsi někdy masíroval?“ On: „Ne.“ To už mně bylo divné, ale pokračovalo to. Já říkám: „Je to příjemné. Je to super!“ Mne tedy nic nebolelo. Asi deset minut pořád jezdil po těch svalech, bylo to super. A najednou cítím, jak z jeho ukazováčku mi po páteři asi pět centimetrů najednou udělalo: Bzzz..., jako elektrika. Říkám: „Aha, co to je?“ V tu ránu, do pár vteřin mi řekl: „Dobré babi? „Jo dobré.“ A zase se šel opřít. Já jsem pak na to zapoměla, protože jsem musela vařit, a pak mýt nádobí, a než jsme se všichni rozloučili... A francouzská rodina už se loučila, už jsme se neměli vidět, druhý den ráno odjížděli, a šli jsme je vyprovodit. Já jsem šla spát asi kolem půlnoci. Nemohla jsem usnout, já jsem měla takové blaženosti, které mi běžely po těle. Pak si šel lehnout můj nejstarší italský vnuk, ten spal se mnou v obýváku. On usnul hned, ale já jsem spala snad jenom dvě hodiny. Mně se uprostřed těch blažeností najednou tělo rozepnulo jako overal. To bylo neuvěřitelné, jakoby vyjel zip. Teď se vyvalilo obrovské světlo - já světlo. A teď vyletělo do vesmíru. Jste to vy. Tohle světlo máte každý v sobě. Jakmile už je těch odporů strašně málo, vy zažijete čas od času v noci takovou tu zář, která vychází z vašeho hrudníku. Ono se to za chvíli třeba zase schová, ono to udělá jenom ššš..., a pak najednou zpátky ššš... Ale ta záře je oslepující a vidíte ji i se zavřenýma očima, vnímáte ji, vaše fyzické oči nejsou potřebné k vidění takových věcí. Kdo tohle jednou zažije, to už nikdy nezapomene. A teď si představte, že tuhle zář mají i všichni takzvaní darebáci, kteří tady chodí. A neví o tom. Kolik je ještě čeká utrpení z odporů, které sami sobě činí, než naleznou tohle světlo sami v sobě. Vy už se na ně přece nemusíte zlobit. Víte, že oni sami sobě činí tyhle věci. Už není zapotřebí ani někomu odseknout, ani do někoho jazykem píchnout. Ani odmítnout jakoukoliv situaci, která vás potká.

Když ti, co vás vedou, vám řeknou: „Pohled'te, království je v nebi“,...

Už víte, že je to kravina, že...

...tak tam budou ptáci nebeští před vámi. Když vám řeknou: „Je v moři“, předejdou vás ryby. Uvnitř ve vás je království a vně vás. Když poznáte sebe, budete poznáni a uvědomíte si, že jste dětmi živého Boha. Jestliže však sami sebe nepoznáte, pak přebýváte v bídě a jste bídou.

Jestliže já budu útočit na hmotu a na nitro druhého člověka, útočím sám na sebe. Neboť je jeden jediný Bůh, jedna jediná hmota. To, že vám někdo bude říkat, že království je v nebi, je nesmysl. To říká jenom duše nevyzrálá, která nevnímá a nedotkla se nikdy svého Ducha. To je ještě ten zdroj, který vás nutí v různých církvích anebo mimo modlit se. Modlením se oddělujete.

Já jsem minulý týden dostala nádhernou SMS. Teď už to možná bude předminulý týden. Přišla mi od úplně cizího čísla. Vrátila jsem se večer od babičky a cinklo cizí číslo v půl jedenácté a nějaký pán mi tam psal: „Ivanko, prosím vás vysvětlete mi, jak je možné a proč máme prosit do minulosti za odpuštění, když je vlastně všechno dobré?“

Když jsme vlastně druhým udělali, co jsme jim měli udělat, protože to bylo zapotřebí. A oni nám také, aby jsme byli prozkoušeni.“ A já jsem tomu člověku napsala: „Výborně!“

Vy moc dobře víte, že to Iva nedělá, to Otec. A já vám nemůžu říkat všechny informace najednou. Vy by jste je přeskočili. Jenom po kapičkách. Když jsem dva roky jezdila po přednáškách, tak jsem vám po kapkách přidávala malé informace, vy by jste se jinak ztratili v tom bludišti. To nešlo. A protože já vím, kde jsou kličky, kde jsou únikové východy, tak jsem vám vlastně ukázala cestu, když ty únikové východy byly zavřené, aby jste nikde neodbočili. To, co už potom pochopíte, je stejně na vašem DNA. Vy jste byli schopni pochopit v té době, když jsem říkala, že vše je dobré. Dnes už také víte, že to není ani dobré ani špatné. Jenom z tehdejšího pohledu v dualitě, kde jste se nacházeli jako hmota, jste viděli věci dobré a špatné, protože jste měli svoje odpory. Byli jste hmotou. To znamená, že když jsem tohle věděla, musela jsem vám nastavit, že vše je dobré. Jenže věci jsou jenom takové, jaké jsou. Neexistuje ani dobro ani zlo. Jenom to je. A v tom žije vaše Vědomí, aby se to dělo, aby jste žili, aby jste vnímali svůj život. A existuje ještě dlouhá a daleká cesta, kterou budete procházet. Ale ve stavu Ducha už je to nádhera. Oddělenost ve 3D je skutečně veliká. Tady víte, že i planety jsou od sebe oddělené. Lidé, kteří bojují nebo hmota, která bojuje na jedné planetě, nesmí vědět a dostat se na planetu druhou, protože to by bylo katastrofální, co by se přihodilo.

Já si pamatuji, jak kdysi dávno mi Jirka říkal: „Ty věříš, že existují mimozemšťané. Tak proč se nám neukážou?“ Říkám: „Hele, skus si představit, že budeš mimozemšťan. Ty půjdeš na Zem, když vidíš, že se tam vedou války? Já bych tam nestrčila nos. A když, tak jenom inkognito, aby mne nikdo nepoznal, protože mně by bylo jasné, že já jsem silnější, takže by na mne začali útočit, když se dostanu z planety na planetu.“ To jsou věci. A do dneška.

Teď je to dva dny zpátky, byla jsem u maminky a viděla jsem v televizi, jak někdo napsal diplomovou práci a jak hned všichni, že je to blbost, jak to mohlo projít. No, to je tak utajené, tyhle vědomostní stavy. Ono se to otevře, až teď zase trošku popoletíme. Protože, věřte mi, spousta planet na nás čeká. Všechny ty bytosti, které tam žijí, tak čekají i s pomocí, protože tady už v 5D se spolupracuje i s ostatními planetami jako hmotami. Ale na to si ještě počkejte.

Starý muž ve svých dnech nebude váhat a zeptá se malého dítěte v sedmi dnech, kde je místo života a bude žít. Neboť mnozí první budou poslední a stanou se jedním jediným.

Jestliže umenšíte odpory všech čaker, jste nesmrtelní. Stárne jenom hmota, ale to není vaše realita. Je to váš obal, jako když vám zestárne tričko, kalhoty. Odložíte je, jimi nevnímáte. Ale podmínkou je, že budete tím posledním, že se nenecháte strhnout hmotou, světem hmoty. Strhnout hmotou znamená, že budu útočit v odporech proti činům druhých lidí. Možná i proti činům svým vlastním, protože se budu považovat za hmotu. A já jsem to také zažila ve svém životě, kdy jsem najednou udělala věc, úplně nečekaně, to tělo udělalo něco, co jsem neplánovala. Bylo to šokující i pro moje okolí. A já jsem věděla, že si za to nemůžu dělat výčitky.

Jsou logické věci. Vy můžete jenom udělat věc, kterou můžete ovlivnit. Třeba, dejme tomu, pojedete autem, povezu někoho, koho mám rád, nebo i někoho cizího, můžete stopovat, to je jedno. Já můžu udělat pro bezpečnou cestu jako člověk, jako nevědoucí člověk - budu mít benzín, budu mít auto relativně technicky v pořádku (na co budu mít peníze) aby jelo, a pak budu dodržovat pravidla silničního provozu. Jestliže ale nabourám a toho člověka zabiji, budu vědět, že jsem to neplánoval a že jsem jenom v těch rozmezích udělal, co jsem měl. A pak si tedy rád půjdu odsedět svůj čin podle lidských pravidel, protože se to týká mého osudu. Aspoň takhle zaplatím, jak je mi dovoleno. Ale dělat si výčitky... I tohle jsou obrovsky těžké zkoušky, proto jsem vždycky doporučovala lidem, aby se nešťourali v minulých životech. Vy nikdy nevíte, co jste kdy komu udělali a co ještě dneska by jste si možná vyčítali. Tam ten odpor, který prožijete v tom těle při pohledu do minulosti, ten vás může hezky, krásně poznamenat.

Poznej, co máš před svou tvář, a co je ti skryto, se ti odhalí. Neboť nic není skrytého, co nebude odhaleno.

Ano, váš vývoj je nastavený, je připravený. Každý dojde svého cíle. Nemusíte se snažit. Snaha každého těla, aby se dohrabal co nejrychleji k těm nejkrásnějším výsledkům je fáze hmoty. Hmota bude v křeči, jeho hmota si bude myslet - ty jo... To je váš odpor, proti tomu, jaký stav je teď. Chcete být lepší. Jsem jaký jsem. Vzpomeňte si na Kristova slova. To je to, co tady tvořím, jakou roli jsem tady dostal.

Vy moc dobře víte, že já jsem sem byla trošku podfukem podstrčena. Narodila jsem se v roce 1959. Což bylo dost daleko od doby, ještě čtyřicet let mělo uplynout přes druhé tisíciletí a ještě dalších deset let, než jsem vám směla říct na veřejnosti věci a informace. A protože tomu tak bylo a přišla jsem obrovsky čistá, tak bych se sem nemohla narodit. To by nešlo. Takže byla vybrána čistá matka a čistý otec. Moje maminka svoji obrovskou čistotu potvrdila v jedné jediné věci, v obrovské lásce k mému otci. Ta její láska k tatínkovi je skutečně nesmrtelná. Byly tam sice jiné odpory, ale vědomí mojí maminky bylo úplně jednoduché, protože já jsem si měla nabrat to vědomí také. Já totiž nemám myšlenky v tom smyslu, jak vy je vnímáte. Myslí hmota. Já těch myšlenek mám velmi málo, také proto mi bylo vybráno zaměstnání, při kterém nemusím myslet. Já si hraji, já si modeluji vlastně celý život zoubky. A to vidím vlastně v té druhé čelisti nebo tam, jak je styl toho zubu, fakt si jenom hraji. Já si celý život jenom hraji, pozoruji ty ruce, které tvoří.

Nedávno mi napsala paní: „Ivanko, jestli vy tak nemyslíte? Já dělám v knihovně, zařazuji knihy, časopisy a jiné věci, já myslet musím...“ Prosím vás, vy jste vždycky v té úrovni i podle toho, co děláte, aby jste mysl používali. Ale pozor, používejte ji, to je logické, když máte získávat z něčeho informace. Tady je myšlená ta mysl odporová, kterou vám hmota hází při reakci a kontaktu s druhými lidmi nebo situacemi. Ano, na to si dávejte pozor. Ale jinak mysl používejte. Protože já jsem vlastně přišla v tomhle čistém stavu, tak nebylo záhodno, aby jsem měla rozvířený myšlenkový vír. Proto jsem dostala maminku, pro kterou byla jenom práce, perfektní práce, tam byl obrovský dar. Takže bylo jasné, že abych tady měla co dělat, abych se nekopala do zadku nudou, že mi tady něco odeberou. Tak mi odebrali takovou tu preciznost matky i otce. A teď

pozor. Ti rodiče byli v obrovském údivu, že přišlo dítě, které neumí tak dokonale pracovat. Já si třeba pamatuji, že můj táta s maminkou, že mne obrovsky zatahovali do prací na domě. Třeba jsem s tátou tapetovala chodbu, držela jsem mu latičky. A teď venku si hrály děti... Ale já jsem v sobě, když si tak vzpomínám, neměla odpor, já jsem ani nezažila, že bych blafala nebo nadávala. Já bych se styděla říct tomu tatínkovi, že chci být radši venku. Věděla jsem, že bych se styděla za to, že mu nechci pomoci, žádné fňukání tam nebylo. Zase tam byl ale stav, kdy ten táta věděl, že mne musí trénovat, protože já jsem nebyla tak precizní. Já jsem věděla, že dělám fakt co můžu a to tělo mi nepomáhá. Zkrátka ono neumělo to, co já bych chtěla, aby umělo. A pak jsem si říkala: „Tak jo, když taková jsem. Já to vím, že dělám maximum. Oni to neví. Tak to je jejich odpor. Ať si myslí, že mají takového trošku zmetka...“ Ono se to potom roztáhlo i když jsem byla na zubárně. Protože třeba táta jednou za mnou přišel a říká: „Podívej se, tamhle Jaruška Suchých je o rok mladší a podívej, jak má krásně promodelované ty zadní věci.“ Já jsem to zkrátka neviděla, to zkrátka nejde, něco ve vás zkrátka není. Ti, co to mají dělat, ti dostanou obrovský dar, mně to bylo jasné. A teď ti rodiče, jak oni to chudáci prožívali... Já jsem věděla, že se s tím musí vyrovnat, právě proto, že už jsem tyhle věci kdysi dávno měla zmáknuté.

Takže šel čas, čas pokračoval, samozřejmě, až jsem se dostala do stavu, kdy minulý rok konečně z jedenáctého na dvanáctého prosince všechno zacvaklo. Tuhle noc jsem se dostala do stavu, ve kterém jsem se měla původně narodit na tuto planetu. Vidíte, byla jsem sem propašovaná jako droga... Takže ono to jde, ta planeta má svoje informace nastavené. A vezměte si, nehonili mě ani policajti, ani církve, nic nevyšlo najevo. Je pravda, že možná právě proto se ty přednášky, ty tři, které se teď budou natáčet, budou posílat až na podzim. To je zase příkaz shůry. Nevím, co by se dělo. On ten Otec ví přesně informačně, jak to má vypadat.

Teď dobře poslouchajte, tohle je pro vás velice důležité:

Jeho učedníci se ho ptali a říkali mu: Chceš, abychom se postili? A jakým způsobem se máme modlit? Budeme dávat almužny a jaké (předpisy ohledně) jídla máme dodržovat? Ježíš řekl: Nelžete a nedělejte to, co sami nenávidíte, neboť to všechno je zjevné před tváří nebe. Neboť nic není skrytého, co nebude odhaleno a co je ukryto, nezůstane nezjeveno.

Pamatujte si, už jsem vám říkala, že je úplně jedno, jestli jíte maso nebo ne. Hmota požívá hmotu. Máte ale jíst a máte dělat všechny věci, které děláte rádi. Jestliže já nebudu jíst maso z důvodu, že se chci pyšnit, že jsem vegetarián, tak jsem pěkný egoista. Nebo budu jíst věci, které mi nechutnají, jenom abych byl jiný než druzí lidé. To je zase egoismus. Nebo se přetvařovat, to jsem velký divadelník. Pamatujte si, že vás nic neušpiní, co dovnitř vchází - hmota žere hmotu, ale to, co vychází z vás ven, včetně myšlenek, to vás může ušpinit. Hlídejte si tuto čistotu. Ani půsty nemusíte dodržovat, když vám to není příjemné. Protože všechno, co vám není příjemné, se zobrazí na odporu vaší duše, která se má naplnit stavem pokory. A tohle je důležité si pamatovat. Když se svět vyvíjí, tak se postupuje krůček za krůčkem. A děje se to vlastně tak, že když napřed nikoho nemilujete, než se dostanete poprvé do čtvrté čakry, což je zhruba dvě

stě padesát životů, to je dlouhá doba, tak potom se zase naučíte přehnat lásku, takzvanou lásku, o které si v té době myslíte, že láska je. Dneska už víte, že to láska ještě není, protože tam jsou ještě odpory a ještě dlouho budou. Napřed tam je vyzdvižen někdo, třeba zvířata. Já, když je miluji, tak já je nebudu jíst. I tohle jsou věci, které tam jsou nastavené pro svět 3D, kdy se všechno rozlišuje. Na 3D planetách máme i různé barvy pleti. To také není, to také přestane, sjednotí se to, čím je víc rozdílů na 3D planetě, tím víc je možných odporů. Víc si zahrajete, je to super.

Jestliže poznáte sami sebe, tady to máte napsané, kdo jste, proto nemáte Boha hledat venku, tam ho najít nemůžete. Napřed se musíte ponořit do sebe, najít ho uvnitř, a pak ho teprve uvidíte venku. Když už ho uvidíte, tak už nemůžete dělat odpory. Víte, že musíte jenom souhlasit. Nic jiného už v programu nemáte.

Tady také, zrovna se o tom mluví, což jsou vlastně všechno iluze.

Blažený je lev, kterého pozře člověk. Takže lev se stane člověkem, ale zavržený je člověk, kterého pozře lev, takže se člověk stane lvem.

Vidíte to, tady ještě hmota posuzuje hmotu. To není pravda. Jak je to moudré, jak je iluzorní svět hmoty. Plný odporů, plný bojů, to je nezastavitelné, to se množí. Čím větší odpor uděláte, tím dřív z vnějšího světa ho dostanete. To znamená, že který odpor uděláte, sami ho sklídíte. Není nikdo, kdo by vám ubližoval. Vy to tvoříte jenom sami sobě.

Hle, vyšel rozsévač, nabral do dlaně a rozhazoval. Něco spadlo na cestu, přilétli ptáci a sezobali to. Jiné dopadlo na skálu a nemohlo se zakořenit a nevyhnalo klas. A jiné dopadlo do trní, to udusilo semena a červ je sežral. A jiné dopadlo na dobrou zem a ta vydala dobrý plod. Přinesla šedesátinásobek a stovacetinásobek.

Ta dobrá zem. Jsou lidé, kteří už mají uši pro informace, které jsem přinesla. Jsou to ty samé informace v praxi přednesené. Proč si myslíte, že jsem takovým jaderným, obyčejným člověkem. Já sama mám ráda kultivovaný projev, krásnou řeč. Pan doktor Tomáš, to je přece nádhera to poslouchat. Bohužel, bohudík, dostala jsem občas roli takového drzouna. Musela jsem vám zahrát roli obyčejného lidství, abyste pochopili, co to je. Je tu velmi mnoho výborných duší, které píší překrásné knihy nádherným jazykem, ale ony jsou tak kultivované a tak sofistické, že jim běžný člověk nerozumí. A právě mezi nejobyčejnějšími lidmi je největší úroda. Vy už jste po mnoha životech protažení takovými nesmysly, které jste kdy dělali, už jste unavení, už víte, že to nemělo smysl, potřebovalo to jenom oprášit, vzpomenout si. Teď to uvidíte všude. Všude, kam se jen podíváte, v biofyzice, v biochemii... Ano, ten předtvar je všude. Jakmile je někde odpor, je to oddělenost, to je nasnadě.

Hodil jsem na svět oheň a udržuji je, dokud neshoří.

Vidíte, hmota musí odpadnout. Před vašimi očima musí hmota odpadnout na prach. Jakékoliv posuzování, odpory situací či osudu, který jste kdy prožili, vše je vaše. A vy jste ti, kdo jste to chtěli, ať byl ve vašem osudu jakýkoliv moment, tak byl potřebný pro

vás, abyste se s ním setkali a prokázali, že už mu neodporujete. Přinejmenším, že mu odporujete méně. A pozor, byť se budou dít obrovsky dramatické věci, ucítíte velikou úlevu. Zjistíte, že jste to přežili. Mysleli jste si, že byste nemohli přežít takovou věc. A najednou se vám dýchá lépe. Jaký údiv nad tím, co se děje. Ano, všichni jsme jenom herci velkého divadla a hraje jenom jeden jediný, my. My jsme jeden jediný herec.

Toto nebe pomine, i to, které je nad ním. Mrtví neživí a živí nezemřou. Ve dnech, kdy jste snědli, to, co je mrtvé, učinili jste to živým. Co budete dělat, kdybyste byli ve světle? V den, kdy jste byli jedním, stali jste se dvěma. A když se stanete dvěma, co budete dělat?

Původní váš stav je jeden jediný, je to Duch, který se nalil záměrně do stavu hmoty, aby se rozdělil a našel sám sebe. Takže iluzí je zase jenom hmotný stav, který vy považujete přes nedokonalé vidění za skutečnou realitu tohoto světa. A jenom přes umenšené odpory, které prožijete, se můžete do té vlastní jedné jediné jednoty prožít. Jinak se k vám vlastní božství vůbec nikdy nedostane.

Ježíš řekl svým učedníkům: Srovnejte mne s někým a povězte mi, komu se podobám. Šimon Petr mu řekl: Podobáš se spravedlivému andělovi. Matouš mu řekl: Podobáš se moudrému filozofovi. Tomáš mu řekl: Mistře, má ústa nemohou vyjádřit, komu se podobáš. A Ježíš řekl: Nejsem tvůj mistr, neboť ty jsi pil z tryskajícího pramene, který jsem já sám odměřil o opojil ses. A vzal ho, poodešel a řekl mu tři slova. Když Tomáš přišel ke svým společníkům, ptali se ho: Co ti Ježíš řekl? Tomáš jim odpověděl: Když vám řeknu jedno z těch slov, která mi pověděl, vezmete kameny a hodíte je po mně, oheň vyšlehne z těch kamenů a spálí vás.

Ano, před chvílí jsem vám vyprávěla, že jestliže se stanete jedním jediným, nemůže vám být ublíženo. Kdo by toto udělal, a mělo by to být nastaveno, vše se obrátí proti němu samotnému, protože Bůh vládne nad veškerou hmotou. Duch je nade vším, vládne i nad hmotou a i nad nižšími naplněnými takzvanými božskými schránkami, což jsou jenom duše, které nejsou plně naplněné Duchem. To znamená, že tady je fáze, kdy hledáte sami sebe. Jakmile se sjednotíte, nemůže nikdo nevědomý učinit skutečně nic. Nechám na každém z vás, a nemohu vám to říct, ale už mnozí z vás znají odpověď a vědí, jaká tři slova řekl Ježíš Tomášovi.

Jestliže se postíte, hřešíte, odmítáte. Pamatujte si, vy máte jíst. Jestliže se dostanete do stavu Boha, pak už je vám i protivné se přežrat, protože víte, že když se hodně najíte, že je vám těžko. Lidé, kteří se budou takhle pravidelně přežírat, se dostanou do stavu, kdy ten půst potřebují, protože ještě pracuje hmota. Prosazuje svoji vůli, nahoru dolů, nahoru dolů... Ale jestliže já už vím a velím tomu tělu, tak tomu tělu řeknu: „Hele, už dost, nežer.“ Nebo mu říkám: „Budeš cvičit, prospěje ti to.“ A tělo poslechne.

V mém těle se poslední dobou probouzí muzika, která tam byla vždycky zakletá, ale nesměla jsem ji z nějakého zvláštního důvodu dělat. Zkrátka všechno, co jsem chtěla dělat s muzikou, mě odkoplo. Já bych tam utekla samozřejmě. Ale teď je najednou všechno jinak. A je to nádherné! Tak mě to obrovsky oslovuje a vím, že to svůj smysl

má a že to je taková odměna. A tělo poslouchá. Já, která jsem v životě nevnímala a nerozuměla vůbec stupnicím, notám, nic. A teď třeba něco dělám v kuchyni nebo dokonce i na záchodě, a najednou mi to dojde. Mně teď došla G dur stupnice, proč je tam fis. Já jsem vytřeštila oči, málem mně do toho záchodu vypadly také... Ale v takových chvílích to tělo jako kdyby si vzpomínalo. Já dneska, ač neumím matiku, fyziku, tak to vidím svým sítem božství. Všechno má jenom svoji řeč, ta fyzika, biochemie... Všechno je jenom řečí tohoto světa, ale mluví se vždycky o jednom jediném. Najednou zjišťujete, která tam jsou pravidla. Je to údivné, je to nádherné. Je to takové nádherné dobrodružství, kterým se vědomí Boha jakoby prolíná ve hmotě. Krásné.

Jestliže se modlíte, budete odsouzeni. Ano, budete odsouzeni do stavu hmoty. Už jsem vám to vysvětlovala. Jestliže já se modlím, tak vyjadřuji nespokojenost s tím, co je a chci něco jiného. Ať se to týká mě osoby anebo druhých osob, když se modlím za někoho jiného. Protože já vlastně vyjadřuji sama sobě, svému božství nedůvěru v to, že se něco děje tak, jak se podle mě nemá dít. Tohle jste kdysi dávno pochopili. Už je to pár let.

Já se ještě vrátím k SMS toho pána, uvědomila jsem si, že jsem to nedopověděla. Nepochopili jste směrem do minulosti, protože tam jste si ještě pořád vyčítali nějaké svoje činy, které jste viděli jako špatné. Vy jste si je prožili i v tu dobu, když jste ty informace neměli. A jestliže teď uplynulo pár let, už jste si nastavili, že vše je dobré z té původní informace. Najednou ten pán to vidí: „Proč bych měl vlastně prosit za odpuštění.“ Vidíte, bez toho odpuštění a bez těchto mezískoků to nejde. Vám to jednoho dne dojde. Tím, jak ubývají odpory ke všemu, co ostatní i vaše tělo dělá, vy najednou získáváte větší rozhled. Když se pak otevře třetí oko, vidíte jenom Boha. Nic jiného.

Když půjdete do nějaké země a budete putovat tamější krajinou a přijmou vás, tak jezte, co vám předloží a uzdravujte jejich nemocné. Neboť to, co vchází do vašich úst, vás neposkvrní. Avšak to, co z vašich úst vychází, to je to, co vás špiní.

Ano, to jsou ve vašich osudech velice důležité zkoušky. Zapomenout. Zkuste si představit, budete držet nějakou dietu. A teď přijede návštěva a tu dietu vám naruší. Cpe vám buchty a já nevím co všechno. Když budete pokorní, tak ty buchty s láskou k tomu člověku, který přijel, sežerete, až se zapráší. Jste pokorní, zapomenete sami na sebe. Věřte mi, že neztlostnete za ty dva dny, než návštěva odjede. Větší průšvih byste udělali, kdybyste si vytvořili odpor k tomu, že oni přijeli, že přivezli buchty, že jste to sežrali, že jste porušili dietu, že budete tlustí. A už vám chybí hormon štěstí. A už se to krásně štosuje tady v těch bocích a v tom pase a jste z toho rozladění. To se valí a valí. Jak je nádherné si pochutnat na té buchtě, a všechno se pak odvalí od vás pryč. Pamatujte si, po každém odporu následuje další odpor, který je přiložením polínka na to, čemu jste odporovali.

Když uvidíte toho, který se nenarodil z ženy, pokloňte se tváří k zemi a vzdejte mu poctu. To je váš Otec.

Je to zrod vašeho Ducha. Napřed si musíte vážit všech, kteří z ženy vzešli. Je to hmota, která obsahuje jako houba vaše nacuclé vlastní já neboli Ducha, božství. Teprve tehdy, až si budete vážit všech, kteří z hmoty vyšli, pak najdete toho, který se nenarodí z ženy, ale žije ve vás. Je tam, je živý a je víc skutečný než iluze, ve které žijete dnes.

Možná si lidé myslí, že jsem přišel, abych na svět přinesl pokoj, a nevědí, že jsem přišel přinést rozdělení – oheň, meč a boj. Neboť je-li pět lidí v domě, pak budou tři proti dvěma a dva proti třem, otec proti synu a syn proti otci. A předstoupí jako jediná.

Informace, které přinesl Ježíš, v době, která předznamenávala blížící se přerod naší planety do 5D, v době dva tisíce let zpátky, byly opravdu hodně ožehavé. Také v osudu člověka Ježíš bylo nastaveno, že potom bude na to konto zabit, aby byla předvedena hra, která měla ukázat živoucí pokoru. Podívejte se na tenhle akt, na ten nikdo nezapomněl. Pořád se přemílá, pořád se o něm píše, zleva, zprava, zezadu, zepředu, neustále. Pořád je to téma, které nemůže být zapomenuto, protože Bůh, naše božství, které v nás žije, ví, že nesmí být zapomenuto. To je něco, co se týká vašeho pramene, odtud jste vzešli. Sami na sebe nikdy nemůžete zapomenout. A proto tyto informace přinesly na Zemi opravdový boj. Boj hmoty, která nechce pustit, neboli zákona satana, egoismu, který nechce pustit ze zajetí své ovečky. A pozor, je to dobře a mnohokrát to říkám a budu říkat dál, že je to dobré, ego je dobré. Vy ego potřebujete mít do doby, než se odloží, než ho přestanete potřebovat, protože se vyvíjíte. Božství už si potom povede vás, kam bude potřebovat. Ale do té doby, kdy si připadáte jako hmota a jste plní odporů, to nevíte. Proto důvod vývoje je ten, že vy byste byli letargičtí, vy byste nereagovali, takže odpor způsobí kmitání, který potřebujete, abyste si šli za svým pochopením. Ale ze začátku ho samozřejmě hledáte ve vnějším prostoru. Ego svádí vinu na druhé a vidí špatné situace, že se dějí, obviňuje všechny, ale tak to není. Člověk prozře jediné tehdy, kdy začne o věcech přemýšlet a sám hledá ve svém nitru. Vzpomeňte si na břevno. Budeme ještě o něm dnes mluvit.

Učedníci řekli Ježíšovi: Pověz nám, jaký bude náš konec? Ježíš řekl: Už jste odkryli počátek, že se ptáte po konci? Tam, kde je počátek, tam bude i konec. Blažený je ten, kdo stojí na počátku. Takový pozná i konec a neokusí smrti.

Ano, na počátku jste byli Bůh. A na konci budete zase Bůh. Jenom musíte projít formou, ve které to vědomě získáte. A pak jste skutečně nesmrtelní. Na obrázku, který tady je, to vidíte. /Poznámka: obrázek panáčka, který má otevřený uzávěr šesté čakry, je propojen s božstvím nad hmotnou hladinou/ To je klasika. Tím to vlastně začalo a tím to zase skončí. Tady je hmotná fáze projeveného božství, která je opět naplněná Bohem. Ale vy moc dobře víte, že druhý obrázek vedle byl, že tahle část byla uzavřená. Ta zkumavka byla uzavřená, protože na všech vašich vstupech, branách, byly odpory. Ale i tenkrát tam bylo božství, které tam sice bylo uvězněné, mělo tam být plné, jste pohár naplněný Bohem. A když je někde čakra uzavřená, neprůchodná nebo velmi otevřená, což je zase fanatismus, tam naopak ztrácíte, takže tam vás pak něco bolí. Stav

živoucího Boha ve hmotě je stav bez nemocí. Teď bude u každého z vás nastávat nečekané čištění, buďte si toho vědomi.

Včera v noci, se mi něco krásného, zvláštního, dalšího odlouplo ze srdce, celý den mi to utíkalo přes levou ruku. Je pravda, že především nebo včera, teď už nevím, mně přišla kontrola z puncovního úřadu. A ten pán, jak seděl - já se všech těch lidí dotýkám, tak jsem ho tak poplácala po rameni a ptám se, jestli chce čaj. Ty jo, něco mi tam skočilo na ruku, ono se to ke mně přitahuje. Já jsem věděla, že tomu už nezabráním a když se nemůžu hned umýt, tak mi to pak chvíli cestuje po těle. To je takové nepříjemné, ale už jsem si zvykla. Jenom vibrační blízkost z vás stahuje, proto říkám, že nejenom informačně jsem některým lidem nebezpečná. Hlavně se to ve vás zvíří, což je dobře. Ono to setkání je naplánované, to rozvíření je dobré. Počítejte s nějakými malinkými zádrhly, ono je dobře, že se toho zbavíte. Doufám, že mě to nezabije... /Ivanka se směje/

Blažený je ten, kdo byl dříve, než vznikl.

Aha! Vidíte to...

Když budete mými učedníky a uslyšíte má slova, budou vám i tyto kameny sloužit. Neboť máte pět stromů v ráji, které se nemění v létě ani v zimě a jejich listí neopadá. Kdo je pozná, neokusí smrti.

Je to pět čaker, které jsou pod třetím okem. Vy už víte, že všech pět úrovní musí být bez jediného odporu, abyste se dostali do stavu, kdy uvidíte Boha, protože teprve v šesté čakře je hladina, pod kterou jste se ponořili. Tam ještě číhá u té skuliny Satan, bude vám házet různé věci.

Musela jsem se smát teď v Sokolově, tam mi mladá žena, která zajišťovala přednášku vyprávěla svůj sen, který měla pár dní před tím, než jsem tam přijela. Prosím vás, někdy mě využije buď vaše nadjá, anebo i váš satan k tomu, abych se vám zjevila. Nebo i něco jiného. Ale téhle ženě jsem se zjevila já. Stála jsem zářící vedle ní a vedle mě plakalo takové černé špinavé umolousané dítě. A řvalo. Šárka říkala: „Já jsem se k tomu dítěti sklonila a chtěla jsem ho vzít za ruku, že ho pochovám. A ty jsi řekla: „Nesahej na něj. Jak na něj sáhneš, natáhneš si na sebe neštěstí,“ nějaký svrab a neštovice... Já říkám: „No, a co jsi udělala? Doufám, že jsi mě neposlechla.“ Ona: „No, já jsem to dítě vzala do náruče a všechno se rozplynulo.“ Já říkám: „Ty jsi pašák. Výborně.“

Pamatujte si, satan ví, že se spoléháte, a když by to někdo z vás tak měl, že byste se spoléhali na tvář Ivy nebo na schránku Ivy, tak jste v prdeli... Vy se máte spoléhat jenom na informace. A ta informace by v tuhle chvíli byla v rozporu s tím, co vám říkám. A už jste natolik chytrí, takže nereagujete.

Můj tatínek se mi často objevoval v takových zkouškách, on byl obrovským člověkem, a ten můj satánek si tatínka vybíral, že si ho na sebe oblékl. Takže se tam děly také docela úsměvné věci. Zažila jsem to, a vím, co ten satan umí.

Máte svůj rozum, své srdce, jedněte podle svého. A věřte mi, že se vám vždycky obrovsky uleví, když tu Ivu kopnete do zadku. Klidně, já vám to dovoluji. Nejsem to já, je to on. Ano, jsme jedno jediné. Tohle je strašně důležité.

Komu se podobají tvoji učedníci? On řekl: Podobají se malým dětem, které se usadily na poli, které jim nepatří.

Vidíte to? Hmotou nejste. Jste někde, kde vám to nepatří. Váš domov je Duch.

Když přijdou majitelé pole a řeknou: „Vraťte nám naše pole“, děti jsou před nimi nahé, aby jim ho nechaly a jejich pole jim daly. Proto vám říkám: Když pán domu ví, že přijde zloděj, bude bdít, dokud nepřijde a nenechá ho vniknout do svého domu, do svého království, aby mu nevzal jeho věci. Buďte na pozoru před světem. Opásejte svá bedra velkou silou, aby lupiči nenalezli cestu a nemohli se k vám dostat. Neboť to potřebné, k čemu se upínáte, se stane. Kéz je ve vašem středu chápající člověk. Jakmile dozrál plod, přišel rychle se srpem v ruce, a požal jej. Kdo má uši k slyšení, slyš!

Je to vývoj hmoty a Ducha. Jestliže přestanete viset na hmotě, zjistíte, že nikdy vám ta hmota nebude ubližovat a vždy vám bude sloužit, ale nesmíte ji vlastnit. Všechno člověk tady nechá. Je to propůjčené pro osud, který jste si zvolili jako hmota svého jména. A na čemkoliv budete teď lpět, to vám bude odebráno. Naopak, když budete neustále vydávat, vydáváte sobě. Pozor, bez vypočítavosti. Bez toho - tak jo, tak já všem všechno nametu a dostanu nejvíc. Jste v pytli. Ti, co naopak budou málo dávat, budou schraňovat, ti o vše přijdou, protože používají vůli člověka. Teď je zesílená hmota, vibrace hmoty je silná. Dřív to také tak fungovalo, ale protože jsme se překlenuli do jiné fáze vibrací, tak je to silnější.

Vy nevládníte nic, ani druhého člověka.

Píšu mi různí lidé, samozřejmě mluvím vždycky anonymně, ale jsou tam neuvěřitelné příběhy. A každý ten člověk vždycky něco pochopí. A chápete po malých krůčcích. Pak zjistíte: „No jo, vždyť já jsem to dělal v minulosti druhým lidem. Já jsem toho člověka vlastnil, proto dneska žiji v partnerství, kde si někdo usurpuje právo nade mnou velet.“ Ano, abyste zažili tu mizérii toho, co jste dřív dělali druhým. Je to krásně nastavené a krásně naplánované.

Ježíš viděl malé děti, které pijí mléko. A řekl svým učedníkům: Ty děti, co pijí mléko, se podobají těm, kteří vcházejí do království. Řekli mu: Vejdeme, když jsme dětmi, do království? Ježíš jim řekl: Když z dvou uděláte jedno a vnitřní připodobníte vnějšímu a vnější vnitřnímu a to, co je nahoře, uděláte jako to, co je dole, a když to, co je mužské, a to, co je ženské, učiníte jedním jediným, aby mužskost nebyla mužskostí a ženskost ženskostí, když své oči budete mít na místě svých očí a ruce na místě rukou, nohy na místě nohou, obraz místo obrazu - pak vejdete do království.

Ano, je to vaše nitro. Všechno, co vidí vaše oči, je pouze iluze hmotného světa. A teprve tehdy, když hmota se dostane do stavu, kdy přestane odporovat a posuzovat a vidět věci jinak, než jsou, to znamená odmítat je, teprve tehdy uvidíte skutečnost. A teprve tehdy budete sami vlastním svým Bohem, který reaguje vším, na co si pomyslíte. Bez toho, aniž byste chtěli. Nesmíte zapomenout, že vaše poslední místo je to první. Člověk, který ještě pořád bude doufat, že on něco udělá, že on tady něco zařídí, žije v obrovském omylu. Vše se skutečně děje samo. A jestliže jste ve fázi, kdy mě smíte poslouchat, tak si to jenom zkuste někdy udělat, a uvidíte to tóčo. Teď se to děje opravdu velice rychle, kdy přicházíte na své odpovědi. Stačí, když o něčem budete chvíličku přemýšlet, pak to hodíte za hlavu, a uvidíte, jak Nadjá zajistí, aby vám bylo odpovězeno.

Jeho učedníci řekli: Pouč nás o místě, kde jsi, neboť je pro nás nutné, abychom jej hledali. A on jim řekl: Kdo má uši, slyš! Uvnitř člověka světla je světlo a osvětluje celý svět. Když on nesvítí, je tma.

Zase tady vidíte pozici Boha, božství. Ano, ve vás je to světlo, o kterém jsem mluvila, když jsem vám vyprávěla ten můj lednový příběh, když se mi rozeplulo tělo. Toto světlo je v každém z vás. Někdo k tomu rozeplnutí má blíž, někdo dál, ale na tom nezáleží, protože vůlí toho, kdo je uvnitř světlem, je náběh hmoty v síle zipu. Pevně věřím, že jste mi rozuměli. Jestliže máte pocit, že někdo druhý nesvítí, nebo že vy jste pořád ještě tím, kdo odporuje stavu, ve kterém je, tedy propadáte světu hmoty.

Máte žít, to co vám váš život umožňuje. Ráno se vzbudím, vím, kde je moje místo, co mám udělat, co mám zařídít, kde mám pracovat. A když tu práci třeba nemám, tak budu dělat jiné věci, které jsou platné a kterými pomůžu. Byť bych z toho nic neměl. Svůj čas této hmotě věnuji práci, která svět potěší. Třeba jenom tím, že vezmu koště a zametu chodník, když zrovna dneska nemám do čeho píchnout. Nebo udělám radost třeba mamince nebo někomu, že mu koupím bonbón nebo nanukový dort.

Já jsem včera samozřejmě věděla, že budu tady. A vím, že svatý Valentýn je svátek zamilovaných, ale protože moje maminka přišla o svou velkou lásku před třiadvaceti lety, tak sice je to jiný level, ale když je svatý Valentýn, tak jí říkám, že my slavíme Valentýnku, a vždycky jí něco koupím. A včera jsem jí koupila knížku, protože jsem věděla, že miluje knížky a že chce číst. Kdybyste viděli ty oči, jakou měla radost. A to je ono. Ten člověk má radost, ale vy ji máte větší. Vy jste věděli, že někomu chybíte. Ten, kdo si ještě připadá jako hmota, tak tam je něco, co vás připomíná, čin, který tam byl. Zajistíte mu krásnou chvíli. A to se vyplatí, někde je po vás na světě příjemně. A to můžete udělat opravdu i úsměvem, malou drobnou činností. Stačí jenom dobře myslet.

Miluj svého bratra jako svou duši, chraň ho jako zřítelnici svého oka.

Zase tomu jistě rozumíte. Zase se tady mluví samozřejmě o stavu hmoty a o stavu Ducha. Myslím si, že každý z bodů, který čtu, je už vám více či méně objasněn, protože staletí utekla, a po tom obrovském časovém období přišly informace, které vám otevřely oči. Umíte číst mezi řádky. Církev, která vyškrtala jisté věci, protože viděla svým lidským viděním, si myslela, že samozřejmě se to tak udá navždycky. Není tomu

tak. Samozřejmě také víte, že se to událo správně, protože svět 3D měl získat informace ve všem, co mělo znát. Vy jste měli ještě dvacet století k tomu, abyste pochopili.

Stál jsem uprostřed světa a zjevil jsem se jim v těle a našel jsem všechny opilé. Nenašel jsem mezi nimi jediného žíznivého a moje duše pocítila bolest nad lidskými syny, že jsou slepí ve svém srdci a nevidí, že přišli na svět prázdní a hledají zase, jak by prázdní vyšli ze světa. Ale teď jsou opilí. Až setřesou své víno, budou činit pokání.

Hmota, která není naplněná Duchem, je vždycky pouze hmotou. A dělá věci, kterých pak zase lituje, zase drtí svoji hmotu zpátky. To je nekonečný proces. Být žíznivý, skutečně žíznivý, znamená dychtit po informacích, abych našel sám sebe. Abych poznal, kdo jsem, proč jsem přišel na tento svět a jaký to má smysl. Člověk, který je hmotou a je v odporech, tenhle smysl nemůže nikdy najít. Odpor se vrší na odpor a on má takovou hradbu, kterou nemůže nikdy prohlédnout.

Když se nebudete postit světu, nenaleznete království. Když neuděláte sobotu sobotou, nespátříte Otce.

Sobota je šestý den v týdnu. Vidíte to, postit znamená v tomhle smyslu nepožírat hmotu. To znamená, nemít odpory na prvních pěti dnech neboli na prvních pěti postech, které v sobě máte. V první čakře samozřejmě je základ, protože je tam uložený stav, kdy vidíte něco, co velikým způsobem nechcete. Tam je stav, který jsme kdysi hodnotili jako špatný. Dneska už víte, že neexistuje špatný ani dobrý stav, ale budeme se o to ještě opírat. Takže první poryv je vždycky na první čakře. Teď, když chodíte po světě vidíte, kolik lidí má problémy s nohama, kolik lidí kulhá, kolik je úrazů, kolik je obrovských poryvů na první čakře. Kolik je teď rakovin, obrovské množství, jak se to rozšiřuje. První poryv, který vznikne vždy na první čakře se potom nese výš, protože se potom přidává čakra přídavná, kterou jste si přišli samozřejmě podle svého výběru svých ještě nedovedností nastavit v osudu. Takže pak si přidáváte čakry, ve kterých nejste silní. Ale zase je to dobře, protože jenom trénink dělá mistra. Je to stejné jako ve škole, když něco nebudu umět. Když nebudete umět násobilku pěti, tak vás musí pořád někdo zkoušet, ale jednoho dne se to naučíte. A proto ten trénink je vždycky dobrý. Neodmítejte nic, to se vždycky člověku vyplatí. Samozřejmě, když budete vnímat svět jako realitu a budete chtít tahat k sobě hmotu, anebo odstrkovat, to je to samé, tím se ještě pořád pohybujete v uzavřených pěti úrovních. A skutečně nemůžete otevřít svoje oko.

Když slepý vede slepého, spadnou oba do jámy.

Dneska, v tomhle rozlišení můžete vidět, jak jste se oddělili od svých bližních ve smyslu informací. Dřív jste si všichni museli projít ve velice zrychleném tempu buď bíloumagií, někteří v krátkosti dokonce i černou magií. Někdo má v osudu skutečně ke konci i obě fáze, v pár letech velice rychle na sebe nastavené, protože dopady, které přijdou, si musíte prožít. Informační záležitosti jsou dané. Už jsem to říkala, že existuje jedna hmota a jeden jediný Bůh.

Nedávno mi psala žena, která byla velmi týraná svým mužem, ale velmi. Oni se rozvedli. Měli dvě maličké děti. Nebudu říkat, jakým způsobem ji ten muž týral, to je zbytečné. Teď po letech ta žena obrovsky postoupila, nedávno dokonce odložila hodně velký díl bílé magie. Nicméně mi napsala: „Ivanko, teď mi to došlo, strašně se mi ulevilo. Ale jediné, co mě ještě velmi trápí, ten můj muž na mě v noci něco posílá. Vždycky se mi zjeví u postele a já obrovsky trpím.“ A já jsem jí odepsala: „Pamatuj si, on na tebe nic neposílá, ty se ho bojíš. Satan tvého těla chce, abys zůstala ženou se jménem. Protože ví, že se ho bojíš, tak využívá své moci, aby ti zjevoval večer toho člověka, aby ses zase dostala do jména a do stavu hmoty. Jakmile přijde v noci a bude ti jedno, že přišel a nebudeš se ho bát, tak už nepřijde.“ Ona druhý den napsala znova: „Ivanko, dneska poprvé to bylo jinak. Po tolika letech je to jinak. Ale nevím, jestli je to lepší, protože mě si nevšiml, ale šel na naše dítě.“ A já jsem jí napsala: „Víš, protože on věděl, že jsi pochopila, co jsem ti chtěla říct. Také věděl, že tobě je už jedno, co proti tobě ten člověk má, ale proti dítěti ti to jedno není. Pamatuj si, tvoje dítě je stejná hmota jako jsi ty. Jestliže máme být Duchem, musíš se vzdát všeho. Až se příště objeví a půjde za tvým dítětem, musí ti to být také jedno. Pak už nepřijde nikdy.“ To jsou jedny z nejtěžších zkoušek. Ale vy, co víte, co jste prožili tyhle noční stavy, budete vědět, jak se vám obrovsky uleví, když se skutečně závislosti na hmotě vzdáte. Není to těžké. A už si umíte dávat i nádherné rady.

Teď na facebookové skupině je už skoro šest set lidí, občas mi to přijde a něco tam napíšu, fakt málokdy, jenom když chci něco doladit, ale jinak nezasahuji. To bych byla špatným učitelem, kdybych zasahovala do praxe lidí. Naopak, oni už učitelují. Oni si už vzájemně dávají úžasné rady. Už jste si vše nastavili krok za krokem, to semeno zapadlo do úrodné půdy. A bude to pokračovat samozřejmě dál. Takže vidíte, že nikdo jiný neprojektuje než vaše vlastní hmota těla. To, co se vám pak po nocích děje, protože váš satan hmotného těla ví, proti čemu ještě odporujete a co potřebujete prožít.

Já vás vlastně vedu k tomu, abyste byli úplní ignoranti. Ano, máte být úplní ignoranti, což nikdy nepochopí bílý mág. A už vůbec ne černý mág. Ještě jim to procházelo před pár lety, když ještě jsme byli v nižších vibracích, dneska už se střádají odstřely těchto lidí. V osudu to mají. Je to nutné, žádné fňukání, vy moc dobře víte, že vše je hotové, jenom tím procházíte. Tohle je nutné si neustále, ale neustále připomínat.

Nikdo nemůže vniknout do domu silnějšího a násilím ho vzít, aniž by mu svázal ruce. Pak ale jeho dům obrátí.

Pamatujte si, vaše síla je ve vašem Duchu. Ne v tom, jak si pěstujete svaly, a jak se obrníte proti komukoliv na tomto světě. Já jsem ve svém životě zažila věci, kdy jsem jenom krásně na někoho myslela. Nevadilo mi, že mi něco udělal. A ten člověk se vzdal svých činů, kterými vyhrožoval. Všechno skončilo úplně jinak. Kdyby se nevzdal, tak by ho smetl někdo jiný. I to jsem zažila. Já jsem nemusela nikdy udělat nic touhle hmotou, protože vás šlechtí a ctí vaše čistota nitra. To je vlastně čistota nitra druhých lidí. A jestliže oni mají svoje odpory, pak oni sami sebe ničí. Jsou hmota, které vždycky velí Duch, tady je skutečně ta obrovská jednota nasnadě. Ježíš krásně nastavil to, že jste skutečně jedineční, jste Bohové. Lidé ve 3D v pozici bílých a černých mágů si

vždycky budou myslet, že musí vládnout, že musí být někdo lepší. Tak to není. Jestliže je jednota, tak jsou všichni stejní. Mají stejné nitro. Ta hmota je rozrůzněná právě kvůli iluzi, abychom ji v iluzi podlehli, a určitý čas tomu podléhali a konali jinak, abychom se přitom vyučili.

Nestarejte se od rána do večera a od večera do rána co si vezmete na sebe.

Ano, pamatujte si, všechno vám bude dáno v pravý čas. Ať potrava nitra, ať oděvy vaše. Teprve tehdy, až budete tak čistí, niterně, teď to řeknu v nadsázce, ale je v tom hluboká pravda - až budete jako děti nevinní a čistí. Já jsem vždycky na sebe řekla úplně, totálně všechno před spoustou lidí, protože jsem nikdy nereagovala špatně s nějakým úmyslem něco udělat zle. Takže tam uvnitř je uklizeno. Pak skutečně o sobě můžete říct všechno. Kdyby člověk udělal jednu špatnou věc, tak se bojí, už kličkuje, už zastírá, maskuje... A už jste v pytlí, protože už za sebou vlečete špínu. Už to cítíte, je vám ze sebe nanic. A už to jede. Ne. Jakmile má člověk čisté nitro, tak se může odhalit před každým. V tomto smyslu tedy můžete být klidně i nazí, a přesto jste oblečení do toho nejkrásnějšího šatu, do čistoty. Tohle je váš nejčistější oděv.

Kdy nám ukážeš a kdy tě uvidíme? Ježíš řekl: Až se svléknete bez studu a vezmete své šaty a položíte si je pod nohy jako úplně malé děti a stoupnete si na ně.

Na tu hmotu.

Pak uvidíte syna Živého a nebudete se bát.

Zase jsme u stejných věcí. Vaše tělo je váš šat. Máte být jako děti, čistí a nevinní, právě tak, jak jsem říkala v předcházejícím bodu, abyste se za nic nemuseli stydět, to je vaše dětskost a nevinnost, čistota duše. Pak si klidně svléknete tohle tělo, zůstanete jenom čistým Duchem a jste nad hmotou, proto je tam to slovo, že si stoupnete na svoje šaty. A pak uvidíte syna živého a nebudete se bát. Duch je láska. A jenom k Duchu, ke skutečnému božství se dostanete skrze Ježíše neboli Krista ukřížováním svých šatů neboli hmoty. A do tohoto stavu se dostanete pouze přes pokoru. Protože pokora rovná se láska. Žádný jiný stav láskou není.

Já jsem nedávno byla na rozhovoru s jednou ženou. Byla hrozně hodná, z oblasti bílých mágů, na rozhraní ještě trošku i černé magie. Mně to nevadilo, pro mě jsou všichni stejným Bohem. Tohle musíte zažít, nemusíte se nikoho bát, ani si před nikým myslet, že jste lepší. Jenom víte, že ten člověk je ve fázi důležité pro jeho vývoj. Žádné pohrdání, žádná pýcha, nic. Šla jsem tam sama za sebou a řekla jsem si: „Dobře, jestli tam mám být, musím třeba něco říct, třeba něco přijmout anebo odmítnout, to záleží na nich.“ Chovali se ke mně moc hezky, bylo to krásné setkání. A v jednu chvíli se oči té ženy tak přísně podívaly, a řekla: „Když se tvému dítěti něco stane, ty ho nebudeš litovat?“ Já říkám: „Ne, proč bych ho měla litovat?“ „Ale ty máš být láska. V nás je Ježíš, v nás je láska.“ Já říkám: „Mýlíš se, v člověku, který má odpor k něčemu, není Ježíš, není láska. Ježíš musí být ukřížován, aby byl Kristus. Když pokorně přijme moje dítě vedle mne, a narodilo se ke mně a ví, že já ho tu pokoru naučím, tak pak já vím, že už se příště

nesetká s podobným osudem, protože dokáže mít pokoru v té situaci. Pak jsem mu pomohla víc, než kdybych ho tady litovala a zablokovala ještě i sama sebe. Já se zablokuji, on se to nenaučí, a jedeme dál v dalších odporech. Vidíte to - k čemu plakat, k čemu běsnit, k čemu nadávat. Ne, když dokážete nelitovat své dítě a ukážete mu, že to musí přijmout, že je to jeho osud, tak mu tím obrovsky pomůžete. Každá chvíle se vám podaří posunout alespoň o kousek dál. Je důležitá.

Mnohokráte jste si přáli slyšet tato slova, která vám říkám, ale nemáte nikoho jiného, od koho byste je mohli slyšet. Přijdou dny, kdy mě budete hledat, ale nenaleznete mě.

Vidíte, tady je fáze, kdy oni na něm viseli jako na člověku. Je to zbytečné. Pořád ho hledali, pořád se o něm dodnes mluví. Ta informace je velice důležitá. On tady s námi pořád je.

Nedávno jsem četla, a v bibli je to tedy psáno také, že on se za nás jakoby obětoval. A teď dobře poslouchejte. Ano, on dal tu oběť. Ale teď pozor, nedal ji za ty, co to nedokázali. To ani není možné. Jestliže ho někdo nepochopí, nedostane se do fáze, kdy umí ten odpor neudělat. Tak za ty se neobětoval. To je první fáze odpovědi. Pomohl pouze těm, kteří to dokázali a informačně byli přístupní. Vidíte, on se vlastně sám pro sebe jako jeden jediný Bůh neobětoval. Tady jsou všechny varianty odpovědí nastavené podle toho, z jaké výše se na to koukáte. A věřte mi, že on také znal program, samozřejmě, proč by ho neznal, když odpory neuměl udělat. A šel do ukřižování. Mohl utéct, mohl zmizet. Ne. Jako člověk Ježíš, tam ještě byly trošku náběry, když vysvětloval. Ale vysvětloval lidem, že přestože jsou lidé, jdou někam, kde tu nesmrtelnost poznají. Musel jim ukázat tu cestu. To je správné. Tyhle informace ale přišly dva tisíce let zpátky a hmotný svět musel vypudit zdroj těchto informací. I to bylo samozřejmě nastavené v plánu planety.

Také moc dobře víte, že já jsem přišla v době, kdy planeta ještě byla na konci 3D. Ale pak se děly velice zvláštní věci, protože deset let ještě nebylo možné, abych mluvila na veřejnosti. Já neumím konat vůlí člověka. Já bych nikdy sama o sobě neřekla: „Ty jo, já jsem mistr světa, půjdu někde něco hlásat.“ Já jsem věděla, že pokud mám lidem něco říct, že budu vyvedena. A pak se v noci děly věci, kdy osm andělských rukou, to znamená čtyři andělé, viděla jsem jenom ruce, mě vynesly na začátku roku 2011, to bylo v lednu, o tři patra výš. Jela jsem zdviží, houpalo se to, v dalším patře zase výš. Abych to správně řekla, tam byl jakoby řidší vzduch, tak lehčeji tam bylo. Já jsem věděla v tu chvíli, když potom ty ruce zmizely do černé tmy, že teď jsem někde, kde se pak mohu pohybovat, ale stejně budu čekat, než přijde další informace, co mám dělat. Ale že se to rozjede, že budu moct mluvit. A také jsem věděla, že se mi nic nestane, že mě nikdo nesesťelí. Kdyby si Iva vzpomněla, že bude někde vykřikovat tyhle informace, tak by byla sestřelena. Takže jsem zase čekala.

Pak přišla Janička, pozvala mě do Ústí přednášet, pak přišli Rumburští, tam se natáčelo... Občas se stane, že někteří lidé, kteří se dostávají k informacím, si myslí, že bylo mou vůlí, že se něco natáčelo. Ne. Já si přijdu vždycky pokecat. Lidé to natáčejí, lidé si to rozesílají. Dan obrovsky pracuje, to je úžasná duše. Vy se učíte, roznášíte to dál v

rodinách svým chováním, prací. Vy všichni činíte, to je jen iluze, že to neděláte. Naučili jste se už jisté praktiky, už víte, že to pracuje.

Já jsem se chovala podivně, naopak, já jsem se vždycky těšila, já jsem se třásla, jak budu poslední. V jakékoliv rozhodovací fázi mně bylo blaženě, když jsem se mohla jakoby „obětovat“, aby ti ostatní byli bez odporu, abych jim ulevila. Ale ono se to pak vždycky otočilo a najednou já jsem byla ta první. Já jsem si říkala: „Já jsem nějaký sadomasochista, to není možné,“ fakt musíte být ten poslední v řadě a rádi. Pokora by nebylo, kdybych byla poslední, a pak jsem si brečela doma do bulíků. Ne. Vy musíte být šťastní, že jste to pro ten svět udělali.

Farizejové a zákoníci přijali klíče poznání,...

Informace, a osekali je.

...skryli je, nevstoupili dovnitř, a ty, kteří vstoupit chtějí, nenechali. Vy ale budete obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.

To už jste, ne. Vidíte to, ano, všechno bylo osekáno, všechno bylo ukryto. Ale protože jste pochopili informace, které byly propašovány sem na tento svět, jste mnozí zkoušeni. Píšete mi, jak nádherné máte stavy zkoušek v noci, když si to vaše ego vezme na sebe moji masku, nebo i jinou, a jak vás zkouší. Ano, buďte obezřetní. Přemýšlejte. Používejte jenom informace, které jsem přinesla, nic jiného, protože třeba já, můj obraz, který vaše ego použije, vás pak bude lákat k něčemu jinému. Tohle si nenechte vzít. Vy jste dostali jako nástroj dvě věci: máte srdce a máte i rozum. A obojí je potřebné, protože člověk, který má v sobě nejvyšší míru božství, se potřebuje umět i rozhodovat. To je strašně důležité vědět. Musíte napřed dostat svoji vůli člověka, ale pak ji musíte odevzdat Bohu, protože vy jste Bůh, ale je to také podmíněno jistou fází rozumu. Z hmoty se nikdo bez těchto zkoušek nevymaní.

Tomu, kdo něco má ve své ruce, bude dáno,...

Vidíte, když poskytnete lidem všechno, co máte, bude vám dáno. Jestliže vy jste jeden, tak dáváte sami sobě. Když dáváte rádi s čistým srdcem bez vypočítavosti.

...a kdo nemá,...

Kdo si to strká sám do štrozoku.

...tomu bude odebráno i to málo, co má.

Co sis to strčila do šuplíku... /Ivanka se směje/

Jeden vinný keř byl zasazen mimo Otce a protože nebyl upevněn, bude se svými kořeny vyvrácen a zahyne.

Tohle bych vám asi měla vysvětlit, ale z jistých důvodů to nevysvětlím. To se týká jednoho národa, který byl záměrně povýšen. Tam bylo nastaveno obrovské vědění, obrovské bohatství, ale bylo předpokládáno, že tam bude velká pýcha. Jak je udáváno,

byla to veliká zkouška pro jedince, tak i pro národ. Pozor, nemylte se, my všichni jsme se nějakým způsobem jistě setkali v nitce svých DNA, protože to, co je na planetě, to je všude. Máte to také v sobě. Ale ti, co budou ortodoxní a budou trvat pořád na té vyvýšenosti, to všechno bude smeteno. Ale o tom jsem tady dneska nechtěla mluvit. Vidíte to, jak jste to ze mě trochu vymáčkli, ale já jsem nejmenovala, tak ať si každý domyslí.

Staňte se neulpívajícími. (Bud'te kolemjdoucími)

Ano, všechno si jenom prohlízejte. Všechno se děje. Vy jste Bůh, který chtěl tohle divadlo. A jestliže je to vaše vůle, ať se děje boží vůle, vaše vůle. To znamená, že máte jenom pozorovat ten cvrkot toho dění bez zasahování odporů hmotou. Vaše nitro si má prohlížet jenom vaši vůli Boha, která se odehrává.

Kdo jsi, že nám tohle říkáš? Ježíš odpověděl: Z toho, co vám říkám, nepoznáte, kdo jsem? Ovšem jste jako židé, neboť oni milují strom a nenávidí jeho plody, nebo milují plody a nenávidí strom.

To je ještě fáze duše a hmoty. Pýcha je obrovská závislost na hmotě. Ať na hmotě lidské schránky nebo na hmotných statcích. To si pamatujte. A vidíte to, Ježíš byl člověk, ve kterém vlastně byla Davidova krev. Je nastavená. Tam se jedná jenom o sklony člověka. O informaci, kdy ta hmota si myslí, že je něco lepšího a většího. To ji zahubí. Ale pamatujte si, vždycky bude člověk hodnocen podle toho, kde je vývojově. Máte dejme tomu zedníka, který bude vykonávat v různých stupních svoji práci. Nemůžete to specializovat - je to zedník. Ne. Těch zedníků bude veliké množství a každý z nich bude jiným člověkem. Ale podstatné je ne to, čím ten člověk je, ale jaký je. Na tohle nikdy nezapomeňte. Nikdy nehodnoťte druhého člověka za to, jaký je, vy se máte dívat jenom na sebe v tom smyslu hodnocení se a hlídání si svých odporů. Jestliže budete na někom vidět skutečně chybu, máte ji vy sami, protože kdybyste ji neměli, tak byste si jeho chyby nevšimli, byli byste obrovsky soucitní.

Kdo se rouhá Otcí, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá Synu, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá svatému Duchu, nebude mu odpuštěno na zemi ani na nebi.

V tomhle smyslu vám musím něco vysvětlit, protože vy víte, že já používám slovo Otec jako Bůh. Ale tady je to rovno Bibli. To znamená, že musíme slovo Otec posunout směrem do hmotné roviny. Duch je v tom smyslu ten nejvyšší, Otec a Syn jsou duše a nižší fáze hmoty. Takže vidíte, že odpuštěno bude každému, kdo se pohybuje ve fázi hmoty, protože on sám sebe odsuzuje do fáze hmoty. Duch by to už nikdy vlastně neřekl, tam už je odpuštění, i když tady je napsáno, že vlastně nebude, protože není co odpouštět, v tomhle smyslu. Tady už je jednota, není komu co odpouštět, tady je stav bytí, čistého živého bytí.

Nesbírají se hrozny z trní, ani se nesklízejí fíky z bodláci,...

Vidíte, odpory...

...neboť nemají žádné plody. Dobrý člověk vynáší dobro ze svého pokladu, špatný člověk vynáší špatné ze špatného pokladu, který je v jeho srdci, a tak mluví špatné věci. Z plnosti srdce totiž vynáší se špatné věci.

V tomhle významu znamená plnost srdce ucpání srdeční čakry. Když máte zablokovanou čakru, budete plni nenávisti. Stáváte se hmotou, která šíří odpory a trny. Vynáší je ven. Sklízíte samozřejmě to samé. Jakmile vyprázdníte srdeční čakru, můžete se tam vy sami jako Bůh nalít. Tohle je velice důležité. Začnete být obrovsky zdatní tehdy, kdy se vám propojí srdeční čakra s třetím okem, to znamená i informačně se musíte doladit. A nesmí nic být z fanatismu, násilím. Tlačit na někoho všechnu tu lásku, to je ještě vůle člověka. Největší lásku světu prokážete tím, že budete bez odporů a budete předvádět jako učitelé svůj klid za jakékoliv situace. Jako nástrojem musíte používat své tělo ku pomoci. Ta pomoc musí být žádaná. Nebo se musíte i zeptat, když byste si nebyli jisti. Neboť víte sami ze svých zkušeností, že někdy byly stavy, kdy vám druzí chtěli pomoci a vy jste to nechtěli, bylo to pro vás nepříjemné. Ne, co nechcete, aby vám činili druzí, nesmíte udělat vy jim. Přemýšlejte podle všech náběrů zkušeností, které jste kdy zažili a měli. Přemýšlejte stejným způsobem. Ono vám stejně to myšlení jednou skutečně odpadne a budete jenom cítit, co teď máte dělat a co ne. Už jste jistě zažili i stav, kdy třeba chcete někomu něco vysvětlit a najednou víte, že to je zbytečné, že by to nepochopil. A nevíte, jak to víte. Jen to tak zaklapnete a jdete dál. A jdete dobře dál.

Od Adama až po Jana Křtitele není nikoho, kdo se zrodil z ženy, většího než Jan Křtitel, takže jeho oči neklesnou. Avšak řekl jsem: Kdo bude mezi vámi malý, ten pozná království a bude větší než-li Jan.

V těch dvou posledních tisíciletích po přinesení těchto informací, do té doby byla planeta skutečně jenom ryzí, ale opravdu ryzí hmotou. Vývoj byl poprvé nastaven za prvé: Janem a za druhé: Kristem, protože Jan přinášel úvod, to byl takový ten předskokan, jak se říká. A dokonce přinesl i křest, údajný křest. Prosím vás, křest to nebyl. Křest musí přijít Duchem. Já nejsem křtěná v tomhle životě vůbec a vidíte to, přinesla jsem si křest už z minulosti, protože křest je vlastně průchod třetím okem. Jakmile se vám otevře třetí oko a projdete šestou čakrou, jste automaticky pokřtěni. Voda s tím nemá co dělat. Nicméně do doby, kdy jste hmotou, tady byl alespoň nějaký rituál, při kterém jste zažívali krásné pocity a mnozí i nádherné stavy. Ten Otec vždycky ví, co potřebujete jako lidé zažít, abyste měli najednou jistotu, že on existuje. Chce to jen určitou míru pokory, to znamená umírnění všech odporů, které jsou ze začátku velmi silné, na začátku vývoje, a později zeslábnu. Proto vám nebudou věřit lidé, kteří jsou velice silně v odporech zdatní, protože oni nic takového nikdy nezažili. Ale vy už ano. Už jste zažili stav, kdy najednou se do vás vlije obrovská blaženost, teď to trvá třeba hodiny a hodiny. Nebo najednou něco zahlédnete. Nebo i slyšíte hlas. Pamatujte si, i tohle máte v DNA, kdy dovolí hmota při síle toho jistého odporu, abyste tohle zažili. Tímhle jsme i vedení pro to, aby nás v jisté míře planeta vlastně nechala dozrát a vypustila nás ze své vlády.

Není možné, aby člověk seděl na dvou koních a napínal dva luky.

Nemůžete sloužit Duchu a hmotě, to nejde.

A není možné, aby sluha sloužil dvěma pánům, neboť jednoho bude ctít a toho druhého urážet. Nikdo, kdo pije staré víno, netouží hned po mladém. Také se nedává mladé víno do starých měchů, aby nepraskly. Ani se nedává staré víno do nového měchu, aby jej nezničilo. Stará záplata se nepřišívá na nové šaty, jinak by tam vznikla trhlina.

Vidíte, nemůžete sloužit hmotě. Pokud byste jí sloužili, nemůže se vám otevřít třetí oko, nemůžete pokračovat dál, každý má svůj postup. Pokud vám dojde, co vám chci teď říct, pevně věřím, že ano, někomu víc, někomu méně, samozřejmě, ale už jste natolik zdatní, že víte, že z tohoto života vidíte jenom kulisy, jenom zdání. A ten satan je tak mazaný, že vám vždycky něco předloží, abyste po tom toužili - ještě tohle si vyzkouším, ještě tuhle reakci budu mít, protože ta reakce závisí zase na jiné hmotě. A tehdy přijde obrovská darda. A to je dobře. Protože když přijde, máte hned vědět, že tohle bylo naposledy.

Když dva spolu uzavřou mír v jednom domě, pak mohou říci hoře: „Pohni se“, a ona se pohne.

Zase, hmota s Duchem uzavřou mír. Hmota už neodporuje. Naplní se, stanou se jedním. A tehdy skutečně pohnete vším. Ve 3D planetě jsou vrcholnou částí lidé, kteří praktikovali bílou magii, protože 3D svět ještě má oči nahoru a dolů, některými pohrdá, některé obdivuje. V 5D světě už víte, že každý má svou roli a všichni to činíme všem. Jsme to my. Ve 3D světě je ale stav, kdy když se spojí vlastně pocit Boha a vnímáte skutečnost a realitu Boha, vnímáte, jak ta hmota vám vlastně sloužila, jak vám obrovsky prospěla. Vy byste se bez ní nikdy do stavu Boha nemohli dostat. A tehdy je důležité přijmout tu hmotu jako hmotu, nelpět na ní, nevlastnit ji, tehdy vás to vypudí. Hmota nesnese stav bez odporu, ona totiž je odpor sám, proto se o vás bojí. Ona má myšlenky a předhazuje vám strachy, různé odpory. A teď jde o to, prohlédnout si to. Být tím kolemjdoucím. Jestliže ve mně se ozve strach, není můj. Dělá to moje tělo samo. A tehdy já mu řeknu: „Ale já se nebojím. Ať se stane, co má, já vím, že se má něco stát. Pokud se to má stát v mém osudu, já jsem to chtěl. A potřebuji teď prokázat, že ten odpor mít nebudu.“ Ta vaše hmota si lehne jak pejsek. Bude chtít, abyste ho pohladili. Ona vám začne sloužit. Tohle je systém, na který nás Ježíš vlastně upozorňoval. Nemůže se to ale stát ve fázi bílé magie. Protože bílý mág, byť koná dobré věci, on vlastně slouží sám sobě a hmotě. Protože tou hmotou v této fázi ještě je.

Jeho učedníci mu řekli: Prospívá obřízka nebo ne? On odpověděl: Pokud by prospívala, jejich otec by je z jejich matky plodil obřezané. Ale pravá obřízka na duchu přináší veliký prospěch.

Vidíte? Obřezat svoje potřeby směrem ke hmotě. Ano, některé věci byly i vlastně nepochopené, překroucené v krásný prospěch toho, co mělo být, neboť se ti lidé na svých rolích, na tom, co mělo být, velmi dobře vyučili.

Blážení chudí, neboť vám patří království nebe.

To je jeden z nejkrásnějších výroků. Vy jistě už víte, co to znamená. Ano, vy můžete být bohatí, jak chcete, můžete vlastnit miliardy a stejně jako byste neměli nic, protože v osudu máte všechno nastavené tak, jak to má být. A chudoba Ducha znamená vlastně jeho obrovské bohatství, neboť přijde vlastně do stavu Boha. A chudoba Ducha znamená, že já si to nepřivlastňuji. Já může mít miliony, já je může používat, ale s rozumem. Nebudu se s nimi pyšnit, nebudu s nimi dělat blbosti - kupovat si, na co budu mít, kupovat si auto za miliony, aby na mě každý třeštil oči, že na to mám. Já si koupím auto, které bude mít volant a čtyři kola a budu žít úplně normálním životem. Takových lidí je pár na planetě mezi bohatými, co lidsky za bohaté považujeme, ale ostatní dělají skutečně nesmysly. Jsou lidé, kteří jsou obrovsky bohatí a dovedou i chodit do práce, protože by věděli, že bez práce by umřeli, bez toho smyslu života. Mě by tedy v životě nebavilo jenom se někde válet na pláži a dělat nesmysly. Ti lidé jsou svým způsobem nešťastní, ale tenhle osud si zvolili právě proto, aby si tam nastavili jiné odpory z minulosti. Takový člověk si nikdy v životě nebude jistý, jestli ho druhý člověk miluje - co když ona miluje víc moji peněženku... Tam jsou různé pochybnosti. Nebo být tomu světu neužitečný, takže potom si vymýšlejí různé náhradní plány v té činnosti a je to velice těžký a obtížný život. A věřte mi, že je nádherný život, kdy fakt jste chudí „lidsky“ a umíte být spokojení. Radujete se z toho, co je - já mám dneska večeři, to je super, jestli budu mít zítra, to není jisté, ale ona vždycky ta večeře přijde. A tam poznáte tyhle pravidla.

Já jsem vám na základních přednáškách vyprávěla, jak jsem tenkrát měla asi dvě koruny a neměla jsem na večeři a říkala jsem si: „To je super, aspoň zhubnu.“ Já jsem už věděla, že druhý den peníze budou, protože jsem si šla pro otisky a ta práce druhý den měla být zaplacená. Hele, na konci naší ulice, to byly dvě tři minuty, jsem dostala do ruky čínskou polévku. A tam vám začnou doklapávat věci. Wau, to než se otočíte, tak máte večeři doma. A vezměte si, kdyby ten člověk byl bohatý, a teď by dělal nesmysly, nebyl by platný tomu světu. On by ty zázraky nemohl nikdy prožít. Lehce se člověku dělají věci, když má všechno jakoby v cajku, ale jste mistrem jedině tehdy, kdy to tak není.

Já jsem teď zažila v Sokolově nádhernou věc, byl tam Matouš Ruml, to je herec, co hraje ve Víkendu s bohem, a to je slunce kluk. A on mě tedy dostal na kolena. Říkala jsem mu: „Matouši, ty jsi mě dostal, protože jak na Štědrý den dávali pohádku o tom písaři, kterého jsi hrál, tak ten kluk zářil.“ A teď on tak stál a říkal: „Ale tam bylo tak drsné natáčení, tam byla tak špatná atmosféra.“ A teď takové to ‚ehm‘ a já říkám: „To je dobře, ne?“ Zpozorněl: „Jak to myslíš?“ Já říkám: „Pamatuj si, nikdy nebudeš mistr, když kolem tebe všechno klope. Ale jestliže tohle světlo jsi ze sebe dostal, když tam byla mizerná atmosféra a ošklivé vztahy na pracovišti, tak to klobouk dolů.“ A teď on: „Tak to mě nenapadlo.“ Ten je super, ten kluk, je fakt bezvadný.

Tak, došli jsme do té naší pomyslné chudoby a skutečného bohatství.

Já se s vámi rozloučím. Jsem moc ráda, že jste přišli. Chci, abyste věděli, a mám z toho velkou radost, že úžasný človíček, kvůli kterému jsme se vlastně tady dneska setkali,

kterému je tato přednáška ku pomoci, a jsme moc rádi, že jsme to mohli udělat, protože se díky tomu dostal i do léčebného programu, který si zaslouží. Byl klidný, nevyžadoval to. Všechno klape, jak má. Udělali jste všichni, kdo o tom víte, velikou radost mně a vlastně i všem, protože nikdo tohoto človíčka nelitoval, všichni jenom pracovali. A on sám ví, a nebojí se. Ví, že vše je hotové. A jestli se uzdraví, má se uzdravit, jestli ne, tak ne. Takže vidíte, že odpor proti tomu, co se děje, je zbytečný. A naopak, přispěl by k tomu odporem, aby se neuzdravil. A tak vám chci strašně moc poděkovat, že jste přijeli, protože výtěžek z dnešní přednášky jde právě na pomoc tomuto človíčkovi, kterého máme všichni rádi.

Tak se mějte hezky. /Potlesk/

Děkuji vám. /Potlesk/